

1919 -2018

Polska lekkoatletyka w startach międzypaństwowych

Tom II

Wykaz spotkań i bilanse z innymi krajami

„10” we wszystkich konkurencjach

Opracował Jacek Ziemiecki

Konsultanci -Członkowie Komisji Statystycznej PZLA:

Daniel Grinberg, Stefan Pietkiewicz i Janusz Rozum

Stulecie istnienia PZLA w 2019 r. to okrągła rocznica nawiązująca do chęci jej utrwalenia.

Przy takiej rocznicy naród zazwyczaj stawia pomniki, usypuje kopce, tworzy salony wystawowe.

Mikrocząstką takich chęci jest próba ujęcia wszystkich reprezentantek i reprezentantów Polski w jednym zamkniętym zbiorze internetowym w PDF nazwanym: Polska lekkoatletyka w startach międzypaństwowych.

Tomy 1, 2, 3, 4

Tom I to wykaz wszystkich reprezentantów Polski startujących w jej barwach w różnych imprezach.

Dotychczas takiego wykazu nie było.

Tom II to wykaz wszystkich spotkań tak zw. "klasycznych", z uwzględnieniem także Pucharów Europy i Drużynowych Mistrzostw Europy. W nim także bilans spotka z różnymi krajami.

W ramach bilansów przedstawione będą "10" lekkoatletek i lekkoatletów w poszczególnych konkurencjach według wskaźnika wykorzystania możliwości startowych.

Tom III dotyczy wykazu wszystkich spotkań specjalistycznych oraz ich bilansów, wraz z mini komentarzami o tych występach. To najobszerniejszy z tomów.

Tom IV to wykaz wszystkich reprezentantek i reprezentantów Polski w Igrzyskach Olimpijskich, Mistrzostwach Świata i Mistrzostwach Europy, według Wskaźnika możliwości startowych. Nadto subiektywna lista 10 najlepszych dla każdej konkurencji według 7 różnych kryteriów za lata 1919-2018

Jest oczywiste, że tak duży materiał będzie miał sporo nieścisłości, za co bardzo przepraszam. Niech, kto zechce zgłasza te nieścisłości na adres e-mailowy jaziemian@gmail.com

Po roku, dwóch przewidziane są korekty.

I cieszę się, że władze PZLA zgodziły się na to by na jej platformie można było umieszczać opracowania tego typu.

Lekkoatletyka, królowa sportu jest bardzo rzadko ujmowana w występach w barwach reprezentacyjnych w jej historii.

Także podziękowania dla dzielnych i wytrwałych Pań z Biblioteki AWF z Warszawy oraz Członkom Komisji Statystycznej PZLA za rady i uzupełnianie materiałów.

Rozdział 1. Wykaz spotkań międzypaństwowych kobiet

Wykaz spotkań międzypaństwowych klasycznych wraz z wielo-meczami PE i innymi wielo-meczami bez konkurencji tylko biegowych, skokowych, rzutowych, chodów, wieloboju, innych specjalistycznych.

A także bez spotkań junierek i młodzieżówek. Spotkania halowe są też pominięte. Dlaczego akurat tak? Z dwóch głównych powodów. Pierwszy to racjonalność w przydziale miejsc.

Gdybym uwzględnił wszystko to II urósłoby do monstrualnych rozmiarów. A drugi to tradycja.

Klasyczne spotkania międzypaństwowe były podstawą do marszu do sławy polskiej reprezentacji.

Przez spotkanie międzypaństwowe rozumiem mecz w którym obie, co najmniej strony reprezentują

barwy narodowe. Obie, lub więcej stron w ramach wielomeczu. Nie jest spotkaniem międzypaństwowym

wysłanie ekipy, nawet przez PZLA na jakieś bardzo ważne mitingi lekkoatletyczne.

Wówczas nie ma w

powiązaniu drugiej strony. To może i jakiś nawet dobry gospodarz imprezy. A

odpowiedzialność polska

jest bardziej osobista, niż narodowa. No i nadto zasada punktacji. W mitingu

zagranicznym punkty,

jeśli są liczone przydzielane są zawodniczkom i zawodnikom, a nie polskiej ekipie.

To chyba dość ostre odróżnienie występów w reprezentacji Polski od występów w mitingach

międzynarodowych.

Druga sprawa podziału wiąże się z podziałem na mecze klasyczne i specjalistyczne.

Występy tylko biegaczy,

tylko skoczków, czy tylko miotaczy są z pewnością występami w barwach narodowych. Ale są one też

występami w ramach specjalności a więc takimi jak przełaje, biegi górskie, spotkania

tylko maratończyków

wieloboistów czy w ultra maratonach. Olimpiady, Mistrzostwa Świata, czy Europy obrosły tradycją, że są to

imprezy wielo konkurencyjne, a nie tylko skoków, czy tylko biegów.

Zaznaczę, że w ramach tomu pierwszego nastąpiło zrównanie tych konkurencji, bo najważniejszą daną w

wykazie zawodników była łączna liczba występów w spotkaniach „klasycznych” i specjalistycznych.

I, uprzedzając tym razem dalszą tematykę w przypadku gdy wyniki spotkań tylko w biegach, tylko w skokach,

Tylko w rzutach będą znacząco wpływać na list „10” ustalanych w ramach tylko konkurencji „klasycznych”

W tomie III podamy skorygowane wyniki. Ale wówczas przedwojenna część stulecia polskiej lekkoatletyki

będzie skrzywdzona, gdyż przed wojną takich imprez jak spotkania specjalistyczne nie było.

Tyle uwag wstępnych dotyczących i kobiet i mężczyzn.

W ramach stulecia PZLA polska lekkoatletyka toczyła zaciekle boje związane z walką na boisku z

przeciwnikami z innych krajów. Najczęściej były to dwumecze. Ale pierwszym spotkaniem był trójmecz

męski rozegrany w 1922 r. w Pradze. A u kobiet spotkania międzypaństwowe rozpoczęły się od 1927 r. Mecze te w wielu przypadkach, zwłaszcza u kobiet były niezwykle zacięte.

Zwycięzca uzyskiwał tylko kilka, kilkanaście

punktów przewagi. Spoglądając na bilans meczów można zauważyć zwycięski marsz męski polskiej drużyny "Wunderteamu". W lekkoatletyce męskiej był okres, w którym drużyna Polska odniosła 14 kolejnych zwycięstw, pokonując kolejno 15 przeciwników. Potknęła się dopiero na USA. Takiego okresu jak w latach 1955-1958 lekkoatleci, nie miała nigdy polska piłka nożna. Drużynie zdarzało się wygrywać nawet z męską reprezentacją USA, chociaż było to zwycięstwo przypadkowe. Spotkania międzypaństwowe odbywały się ewolucyjnie programowo. Z dwu-meczy i trój-meczy do wielo-meczy w ramach Pucharu Europy, zwanego Pucharem Bruno Zauli'ego. Można sądzić, że 4 tory na boisku to było marnotrawstwo ekonomiczne, podczas gdy wykorzystanie pełnego pasma bieżni na 8 torów jest lepsze. Zmieniało także niekiedy 2 osobowy zestaw reprezentacji w ramach spotkań. Były mecze i po 3 reprezentantów, zwłaszcza Polska - Francja, a nawet spotkania po 3 reprezentantów w ramach jednocześnie rozgrywanych dwóch spotkań reprezentacji. A także w ramach PE w 1 konkurencji występował jeden zawodnik z danego kraju. W bilansie kontrowersje mogą też być związane z zaliczeniem, lub nie zaliczeniem do niego spotkań nieoficjalnych Polska - Rosja, lub pod innymi szyldami np. Polska Zachodnia - Rosja. Pan Głuszek nie zaliczał, Pan Andrzej Wróblewski uwzględniał. Ja traktuję te mecze jako nieoficjalne, ale zaliczam do zestawu danych występów w reprezentacji Polski i do punktacji zawodników i zawodniczek. W ramach tych spotkań prowadzono w okresie międzywojennym różne punktacje oficjalne. Pan Marian Rynkowski opisał to bardzo dokładnie w „Lekka Atletyka” 1959/6, strony 29-31. , I tak pierwszy mecz męski był prowadzony w punktacji odwrotnej do zajmowanych miejsc. Za pierwsze miejsce 1 punkt za ostatnie najwięcej. Były często punktacje dwu meczy 4,3, 2, 1 lub 3,2,1,0. W stosunku do przedwojennych spotkań drużyny męskiej punktacja oficjalna w porównaniu do punktacji porównawczej stosowanej obecnie nie wpłynęło to znacząco na wyniki. Jedynie w 1930 r. w trójmeczu Polska - Estonia - Łotwa Polska w meczu z Estonią nie zremisowałaby, a w punktacji porównawczej wygrała.

W niektórych spotkaniach międzypaństwowych np. w roku 1987 dobór reprezentantów Polski był wprost porażający: brak obsady w wielu konkurencjach, ale na szczęście były to nieliczne sytuacje.

Uwaga. W zestawie nie uwzględniono meczów juniorek i młodzieżówek. Ani też spotkań wyłącznie biegowych, skokowych, rzutowych oraz specjalistycznych. A także spotkań w hali:
Turyń , kobiety trójmecz
P - Włochy 41:52
P - Jugosławia 51:42

1984-03-11 Cosford, kobiety dwumecz
P - Anglia 64:75
i kilku innych halowych

Zastosowane poniżej skróty:
P to Polska, z zwycięstwo, p porażka, r remis.

Turyń , kobiety
1984-02-11 trójmecz P - Włochy 41:52

P -

Jugosławia 51:42

Cosford, kobiety

1984-03-11 dwumecz

P - Anglia 64:75

i kilku innych halowych

Zastosowane poniżej skróty:

P to Polska, z zwycięstwo, p porażka, r remis.

Wykaz kobiety:
spotkań

Data	Miejsce	Kraj	
1927-10-09	Kraków	P - Austria 45:61	p
1928-09.8-9	Wiedeń	P - Austria 52:54	p
1929-07-28	Królewska Huta (Chorzów)	P - Austria 62:44	z
1929-08-25	Królewska Huta (Chorzów)	P - Czechosłowacja 73,5:32,5	z
1930-09--14	Warszawa	P - Japonia 54:36	z
1931-08.8-9	Królewska Huta (Chorzów)	P - Włochy 89:61	z
1931-09-27	Praga	P - Czechosłowacja 61:45	z
1932-06-26	Lwów	P - Czechosłowacja 63:43	z
1934-07-15	Warszawa	P - Niemcy 35:64	p
1934-08-19	Poznań	P - Japonia 62:37	z
1935-08-25	Drezno	P - Niemcy 35,5:68,5	p
1938-08-14	Bydgoszcz	P - Niemcy 40:59	p
1939-06.10-11	Warszawa	P - Litwa 38:19	z
1939-06-25	Bergamo	P - Włochy 33:51	p
<u>1928-1939</u>		<u>14 spotkań 8z, 6p</u>	
1946-09-15	Brno	P - Czechosłowacja 49:40	z
1947-06-22	Poznań	P - Czechosłowacja 48:41	z
1948-06.22-23	Praga	P - Czechosłowacja 39:50	p
1949-06-19	Kraków	P - Czechosłowacja 36:59	p
1950-07.1-2	Warszawa	P - Czechosłowacja 45:50	p

1950-07.15- 16	Warszawa	P - Węgry 45:50	p
1950-09.17- 18	Sofia	P - Bułgaria 50:31	z
1951-07.15- 16	Moskwa	P - ZSRR-Rumunia 77:148:61	1z 1p
1951-10.6-7	Warszawa	P - NRD 36-59	p
1952-09.6-7	Warszawa	P - NRD 53-51	z
1953-10.1-2	Jena	P - NRD 49:57	p
1954-09.11- 12	Kraków	P - NRD- Belgia 93:100:36	1z 1p
1955-08.30- 31	Brno	P - Czechosłowacja 58:48	z
1955-09.10- 11	Budapeszt	P - Węgry 44:56	p
1955-09.24- 25	Poznań	P - Holandia 68:38	z
1955-10.15- 16	Jena	P - NRD- Belgia 82:99:28	1z 1p
1956-07.7-8	Poznań	P - Węgry 57:49	z
1957-06.29- 30	Kraków	P - Czechosłowacja 56:49	z
1957-07.6-7	Budapeszt	P - Węgry 70:34	z
1957-09.6-7	Warszawa	P - Wielka Brytania 49:57	p
1957-10.5-6	Chorzów	P - NRD 53:53	r
1958-06.28- 29	Bratysława	P - Czechosłowacja 61:45	z
1958-07-06	Poczdami	P - NRD 107:91	z
1958-08.1-2	Warszawa	P - USA 54:52	z
1959-06.27- 28	Warszawa	P - Rosja (nieoficjalny) 44:84	p
1959-08.14- 15	Londyn	P - Wielka Brytania 54:52	z
1959-09-20	Bydgoszcz	P - NRD 94:111	p
1960-06.25- 26	Tula	P - Rosja (nieoficjalny) 48:80	p
1960-10-02	Lueneburg	P - RFN 53:53	r
1961-07.15- 16	Szczecin	P - Czechosłowacja 58:47	z
1961-07.29- 30	Warszawa	P - USA 57:49	z
1961-09.6-7	Warszawa	P - Wielka Brytania 60:46	z
1961-09-20	Erfurt	P - NRD 56:58	p

1962-06-23	Olsztyn	P - Holandia 71:46	z
1962- 6i7.30i1	Chicago	P - USA 61:45	z
1962-08.4i6	Londyn	P - Wielka Brytania 52:54	p
1962-08.18- 19	Warszawa	P - Rosja (nieoficjalny) 53:80	p
1962-10-14	Poznań	P - RFN 59:47	z
1963-06-23	Oradea	P - Rumunia 67:50	z
1963-07.26- 27	Warszawa	P - USA 58:47	z
1963-09.14- 15	Moskwa	P - RSFRR (Rosja)-NRD 48:99::88	2p
1963-10.5-6	Kassel	P - RFN 117,5:131,5	p
1964-08-09	Breda	P - Holandia 68:49	z
1964-08-14- 15	Londyn	P - Wielka Brytania 60:57	z
1964-09-13	Łódź	P - RFN 62:66	p
1965-07.30- 31	Londyn	P - Wielka Brytania 59:58	z
1965-08.7-8	Warszawa	P - USA 57:59	p
1965-08-22	Lipsk	PE pf Polska 2 na 6	5z 1p
1965-08-29	Goteborg	P - Szwecja 59:58	z
1965-09-10	Lubeka	P - RFN 56:61	p
1965-09-19	Cassel	PE f Polska 3 na 6	3z 2p
1966-07-03	Kraków	P - Szwecja 70:47	z
1966-07.25- 26	Mińsk	P - ZSRR 51:66	p
1966-09-17	Wuppertal	P - RFN 59:58	z
1966-10.1-2	Magdeburg	P - NRD 52,5:64,5	p
1967-07.1-2	Chorzów	P - ZSRR 66:51	z
1967-07-16	Wuppertal	PE pf Polska 1 na 6	5z
1967-07-23		P - ZSRR 45:72	p
1967-09-15	Kijów	PE f Polska 4 na 6	2z 3p
1967-09-14	Mariestad	P - Szwecja 55:62	p
1967-08.2-3	Szczecin	P - Wielka Brytania 62:55	z
1967-09-14	Werdohl	P - RFN 50:67	p
1968-07.13- 14	St. Petersburg	P - ZSRR 45:72 P - NRD 56:61	2 p
1968-08-11	Łódź	P - Szwecja 73:44	z
1968-08-19	Uden	P - Holandia 55:62	p
1968-8i9-31 i2	Londyn	P - Wielka Brytania 46:64	p
1969-07-06	Bydgoszcz	P - Bułgaria 71:56	z
1969-07.12-	Chorzów	P - ZSRR 51:77 P - NRD 43:85	2 p

1970-06-14	Zielona Góra	P - Bułgaria 92:54	z
1970-06-27- 28	Warszawa	P - Czechosłowacja 89:57	z
1970-08.1-2	Bukareszt	PE pf Polska 2 na 7	5z 1p
1970-08-22	Budapeszt	PE f Polska 4 na 6	2z 3p
1970-09.12- 13	Warszawa	P - Wielka Brytania 65:70	p
		P - Węgry 83:63	z
1970-09.26- 27	Erfurt	P - NRD 52:83 P - ZSRR 60:75	2p
1970-10.3-4	Ploeshti	P - Rumunia 63:72	p
1971-06.12- 13	Sofia	P - Bułgaria 86:49	z
1971-7i8-31 i 1	Bratysława	P - Czechosłowacja 89:57 P- Węgry 70:76	z p
1971-08.28- 29	Moskwa	P - ZSRR 62:71 P - NRD 47:81	2p
1971-09.25- 26	Szczecin	P - Rumunia 72:63	z
1972-06-11	Bukareszt	P - Rumunia 69:68	z
1972-06.16- 17	Edynburg	P - Wielka Brytania 67:66	z
1972-06.17- 18	Warszawa	P - Bułgaria 64:71	p
1972-08.9- 10	Warszawa	P - Francja 86:49	z
1973-07.28- 29	Warszawa	P - Bułgaria 73,5:59,5	z
1973-07.7-8	Paryż	P - Francja 82:53	z
1973-07.7-8	Lublin	P - Francja (II reprezentacje) 72:62	z
1973-08.4-5	Warszawa	PE pf Polska 3 na 6	3z 2p
1973-09.22- 23	Warszawa	P - Rumunia 77:58	z
1974-06.29- 30	Warszawa	P - Kanada 85:61	z
		P - Wielka Brytania 80:66	z
1974-07.13- 14	Augsburg	P - RFN 148:130	z
1975-07.7-8	Praga	P - Czechosłowacja 82:64 P - USA 70:76	z p
1975-07.12- 13	Ludenscheid	PE pf Polska 1 na 6	5z
1975-08.3-4	Bydgoszcz	P - Francja 90:56 P - Szwajcaria 94:51	2 z
1975-08.16- 17	Nicea	PE f Polska 4 na 8	4z 3p

1975-09.6-7	Helsinki	P - Finlandia 98:59	P - RFN 71:86	z p
1976-06-06	Pescara	P - Włochy 76:59	P - Rumunia	z p
		63:52		
1976-07.3-4	Londyn	P - Wielka Brytania 71,5:74,5		p
		P - Kanada 65:70		p
1976-08.19-	Warszawa	P - ZSRR 46:100	P - NRD 49:97	2p
	20			
1977-07.16-	Stuttgart	PE pf Polska 1 na 8		7z
	17			
1977-07.25-	Sztokholm	P - Szwecja 92:57		z
	26			
		P - Wielka Brytania 58:94		p
1977-08.13-	Helsinki	PE f Polska 5 na 8		3z
	14			4p
1977-8i9-	Bydgoszcz	P - Finlandia 96:61		z
	31i1			
1978-06.25-	Wilno	P - ZSRR 52:105	P - NRD 51:106	2p
	26			
1978-08-04	Brescia	P - Włochy 80:72		z
1978-09-25	Osaka	PN, Polska 3 na 8		5z
				2p
1979-06-06	Florencja	P - Włochy 94:62	P - Kanada	2 z
		108:48		
1979-06.23-	Brema	P - RFN 69:76		p
	24			
		P - Szwajcaria 93:53		z
		P - W. Brytania 71:75		p
1979-07-01	Sittard	PE pf Polska 2 na 8		6z
				1p
1979-08.4-5	Turyn	PE f Polska 7 na 8		1z 6
				p
1980-06.9-	Warszawa	P - RFN 78:55	P - Węgry	2z
	10	86:49		
1981-06.23-	Londyn	P - W. Brytania -RFN 81:119:110		2p
	24			
1981-07-05	Frankfurt n/M	PE pf Polska 4 na 8		4z
				3p?
1981-08-02	Pescara	fin B PE f Polska 1 na 6		5z
1981-08.15-	Zagrzeb	fin A PE Polska 6 na 8		2z 5
	16			p
1982-06.11-	Frankfurt n\M	P - RFN 70:85	P - Holandia	p z
	12	41:22		
1982-06.27-	Budapeszt	P - Węgry 72:83	P - Bułgaria	2 p
	28	67:88		
1983-08.20-	Londyn	PE f Polska 7 na 8		1z
	21			6p
1983-06-14	Bielefeld	P - RFN 58:98		p
		P - Holandia 99:75		z

1984-06-01	Werona	P - Włochy 83:62	z
		P - Węgry 80:65	z
		P - ZSRR 63:81	p
1984-06-.15-	Hanower	P - RFN 59:87	3p
16		P - Francja 84:62	
		P - Czechosłowacja 68:78	
1984-07-15	Warszawa	P - Bułgaria 63,5:92,5	2z
			1p
		P - RFN 97:59	
		P - Węgry 95:73	
1985-06-15	Heidensheim	P - RFN-Bułgaria 101:79:114	1z
			1p
1985-07.27-	Warszawa	P - Czechosłowacja 77,5:79,5	p
28			
1985-08.17-	Moskwa	PE f Polska 6 na 8	2z
18			5p
1986-07-05	Ville d'Epinal , Francja	P - Francja-Hiszpania 136:123:74	2z
1986-09-12	Hendon, Anglia	P - Anglia-(Szkocja+ Walia) 126:121:66	2z
1987-06-13	Gateshead	P - W. Brytania-Kanada 74:119:83	2p
1987-06.27-	Praga	PE f Polska 7 na 8	1z
28			6p
1987-06-27	Ville de Versailles	P - RFN-Francja 68:140,5:121,5	
		2p	
		(po 1 tylko Polce w wielu konkurencjach)	
1989-07.8-9	Kouvola	P - Finlandia-Norwegia	1 z 1
		103:117,5:79,5	p
1989-08.5-6	Gateshead	PE f Polska 6 na 8	2z
			5p
1991-06.29-	Frankfurt n/M	PE f Polska 6 na 8	2z
30			5p
1993	Praga	P - Czechy-Węgry 130:106:77	2z
1993-06.26-	Rzym	PE f Polska 7 na 8	1z
27			6p
1993-09-11-	Grodno	młodzieżowy P - Ukraina-Białoruś 126:133:92	1z1p
12		nie uwzględniam	
1994-06.11-	Walencja	PE B Polska 1 na 8	7z
12			
1994-07-02	Kraków punktacja K+ M	P - Białoruś -Węgry-Ukraina	1z2p
	W bilansie kobiet, ani	327:338:218:352	
	mężczyzn nie uwzględniam		
1995-06.24-	Villaneuve d'Asca	PE f Polska 8 na 8	7p
25			
1995-05-26-	Lublana	Polska 32 pkt, Słowenia 43, Węgry	4z1p
27		28,5	
		Austria 28,5, Irlandia 25, Belgia 11,5	
1996-06.28-	Bergen	PE f B Polska 3 na 8	5z

29			2p
1997-06.7-8	Praga	PE f B Polska 2 na 8	6z 1p
1998-06.6-7	Malmo	PE f B Polska 1 na 8	7z
1999-08.19- 20	Paryż	PE f B Polska 7 na 8	1z 6p
2000-06.8-9	Bydgoszcz	PE f B Polska 3 na 8	5z 2p
2001-06.23- 24	Vaasa	PE f B Polska 1 na 8	7z
2002-06.22- 23	Annecy	PE f B Polska 6 na 8	2z 5p
2003-06.21- 22	Lapperanta	PE f B Polska 1 na 8	7z
2004-06.19- 20	Bydgoszcz	PE f A Polska 5 na 8	3z 4p
2005-06.17 i 19	Florencja	PE f A Polska 2 na 8	6z 1p
2006-06.28- 29	Malaga	PE f A Polska 2 na 9	7z 1p
2006-09.16- 17	Ateny	PŚ Polska 5 na 9	4z 4p
2007-06.23- 24	Monaco	PE f A Polska 4 na 8	4z 3p
2008-06.21- 22	Annecy	PE f B Polska 4 na 8	4z 3p

Wykaz spotkań jubileuszowych:

**Kolejne w sekwencji mecze (wielo-mecze) -
uwzględniając 2 nieoficjalne spotkania Rosją:**

Mecz nr	Data	Miejsce	z kim
20	1950-07.15-16	Warszawa	P - Węgry 45:50
50	1962	- Londyn	P - Wielka Brytania
	08.4i		52:54
6			
80	1968- 08-19	Uden	P - Holandia 55:62
100	1972-08.9-10	Warszawa	P - Francja 86:49
150	1993-06.26-27		PE f Polska 7

	Rzym	na 8
168	2008-06.21-22	PE f B Polska
	Annecy	4 na 8
plus 7	DME (k +m) 2009-2017, czyli 175 spotkań do 2018 r.	

Rozdział 2. Bilans spotkań kobiet z innymi krajami

Miejsca w PE, el, pŃ, f (kobiety)

<u>1965.</u> <u>pŃ</u>	<u>1965. f.</u>	<u>1967.</u> <u>pŃ</u>	<u>1967. f.</u>
1. NRD 58	1. ZSRR 56	1. Polska 55	1. ZSRR 51
2. Polsk a 56	2. NRD 42	2. RFN 54	2. NRD 43
3. Czechosłowacj a 39	3. Polska 38	3. Czechosłowacj a 38	3. RFN 36
4. Szwecja 30	4. RFN 37	4. Francja 37	4. Polska 35
5. Włochy 24	5. Węgry 32	5. Jugosławia 25	5. Wielka Brytania 34
6. Dani a 23	6. Holandia 26	6. Austri a	6. Węgry 32
<u>1970</u> <u>pŃ</u>	<u>1970 f</u>	<u>1973.</u> <u>pŃ</u>	<u>1975.</u> <u>pŃ</u>
1. ZSRR 79	1. NRD 70	1. ZSRR 63	1. Polska 63
2. Polsk a 71	2. RFN 63	2. Bułgaria 58	1. RFN 63
3. Rumunia 66	3. ZSRR 43	3. Polska 55	3. Finlandia 48
4. Włochy 47	4. Polska 33	4. Finlandia 36,5	4. Czechosłowacja 44
5. Czechosłowacj a 38	5. Wielka Brytania 32	5. Szwecja 33	5. Włochy 38
6. Szwajcaria 35	6. Węgry 32	6. Austria 26	6. Dania 21
7. Austria 28			
<u>1975.</u> <u>f</u>	<u>1977.</u> <u>pŃ</u>	<u>1977.</u> <u>f</u>	<u>1978</u> <u>PN, k</u>
1. NRD 97	1. RFN 142	1. NRD 106	1 ZSRR 58

2. ZSRR 77	2. Polska 133	2. ZSRR 94	2 W. Brytania 57
3. RFN 64	3. Rumunia 99	3. RFN 68	3 Polska 53
4. Polska 57	4. Bułgaria 8	4. Wielka Brytania 68	4 RFN 48
5. Rumunia 52	5. Szwecja 77	5. Polska 58	5 Francja 45
6. Bułgaria 47	6. Hiszpania 70	6. Rumunia 55	6 Włochy 42
7. Wielka Brytania 39	7. Norwegia 65	7. Bułgaria 53	7 USA 38
8. Francja 35	8. Portugalia 45	8. Finlandia 36	8 Japonia 23
<u>1979</u> <u>pf</u>	<u>1979, f</u>	<u>1981fi</u> <u>nB</u>	<u>1981,</u> <u>pf</u>
1. ZSRR 115	1. NRD 102	1 Polska 64,5	1. NRD 112
2. Polska 98	2. ZSRR 100	2 Czechosłowacj a 60	2. RFN 97
3. Czechosłowacj a 67	3. Bułgaria 76	3 Włoch y 57	3. Czechosłowacja 97
4. Szwecja 66	4. Wielka Brytania 62	4 Rumunia 55	4. Polska 79
5. Włochy 65	5. Rumunia 58	5 Holandia 46	5. Szwecja 66
6. Holandia 60	6. RFN 58	6 Finlandia 32,5	6. Austria 43
7. Irlandia 42	7. Polska 55	tylko 6	7. Irlandia 38
8. Portugalia 26	8. Włochy 29		8. Portugalia 24
<u>1981,</u> <u>fA</u>	<u>1983</u>	<u>1985</u>	<u>1987</u>
1. NRD 108,5	1. NRD 107	1. ZSRR 118	1. NRD 119
2. ZSRR 97	2. ZSRR 85	2. NRD 111	2. ZSRR 92
3. RFN 74	3. Czechosłowacj a 77	3. Wielka Brytania 67	3. Bułgaria 86
4. Wielka Brytania 74	4. Wielka Brytania 77	4. Bułgaria 65	4. RFN 77
5. Bułgaria 72	5. Bułgaria 58	5. Czechosłowacj a 62	5. Wielka Brytania 59,5

6. Polska 53,5	6. RFN 58	6. Polska 60	6. Czechosłowacja 51,5
7. Węgry 41	7. Polska 43	7. RFN 57	7. Polska 45
8. Jugosławia 20	8. Węgry 34	8. Włochy 35	8. Francja 45

<u>1989</u>	<u>1991</u>	<u>1993</u>	<u>1994</u>
1. NRD 120	1. Niemcy 110	1. Rosja 141	1. Polska 106
2. ZSRR 95	2. ZSRR 105	2. Rumunia 102	2. Włochy 94
3. Wielka Brytania 84	3. Wielka Brytania 82	3. Ukraina 97,5	3. Portugalia 81
4. RFN 79	4. Rumunia 71	4. Niemcy 96	4. Czechy 80
5. Rumunia 72	5. Francja 62	5. Wielka Brytania 91	5. Finlandia 72
6. Polska 56	6. Polska 55	6. Francja 75	6. Szwajcaria 68
7. Bułgaria 43	7. Bułgaria 46	7. Polska 62	7. Litwa 64
8. Czechosłowacja 26	8. Węgry 44	8. Włochy 55,5	8. Austria 43
		9. Finlandia 44	

<u>1995</u>	<u>1996.k. fi B</u>	<u>1997. k, fi B</u>	<u>1998, k fi B</u>
1. Rosja 117	1. Rumunia 101	1. Rep. Czeska 113	1. Polska 117
2. Niemcy 100	2. Szwajcaria 92	2. Polska 113	2. Białoruś 108
3. Wielka Brytania 85	3. Polska 89	3. Grecja 95	3. Finlandia 95
4. Francja 75	4. Finlandia 88	4. Hiszpania 90,5	4. Szwecja 88
5. Ukraina 75	5. Szwecja 77	5. Węgry 87	5. Holandia 78
6. Białoruś 71	6. Norwegia 69	6. Bułgaria 77	6. Dania 69
7. Włochy 52	7. Dania 56	7. Jugosławia 57	7. Łotwa 68
8.	8. Islandia 40	8. Litwa 50,5	8. Norwegia 58

Polska 37

<u>1999.</u> <u>k</u>	<u>2000. k.</u> <u>f, B</u>	<u>2001.</u> <u>k, f, B</u>	<u>2002</u>
1. Rosja 127	1. Białoruś 118	1. Polska 122	1. Rosja 122,5
2. Rumunia 99	2. Bułgaria 116	2. Hiszpania 106	2. Niemcy 103
3. Francja 97	3. Polska 106	3. Grecja 101	3. Francja 89
4. Niemcy 93,5	4. Słowenia 94	4. Szwecja 95	4. Rumunia 88
5. Włochy 71	5. Holandia 71	5. Portugalia 76	5. Wielka Brytania 80,5
6. Wielka Brytania 68,5	6. Austria 69	6. Finlandia 70	6. Polska 75,5
7. Polska 65	7. Irlandia 63	7. Belgia 63	7. Ukraina 73,5
8. Czechy 62	8. Chorwacja 44	8. Litwa 51	8. Włochy 73

<u>2003.</u> <u>k, f, B</u>	<u>2004. k.</u> <u>f</u>	<u>2005.</u> <u>k, f</u>	<u>2006.</u> <u>k, f, A</u>
1. Polska 125	1. Rosja 142	1. Rosja 131,5	1. Rosja 155
2. Finlandia 105	2. Ukraina 97	2. Polska 94	2. Polska 111,5
3. Szwecja 105	3. Francja 92,5	3. Niemcy 93	3. Ukraina 99
4. Węgry 100	4. Niemcy 92	4. Francja 90,5	4. Francja 98
5. Białoruś 93	5. Polska 86,5	5. Ukraina 86	5. Niemcy 93
6. Belgia 82,5	6. Grecja 79	6. Rumunia 85	6. Hiszpania 90
7. Irlandia 59	7. Hiszpania 66	7. Włochy 77	7. Wielka Brytania 85
8. Litwa 48,5	8. Wielka Brytania 63	8. Grecja 62	8. Szwecja 81
			9. Rumunia 76,5

<u>2006.</u> <u>k, PŚ</u>	<u>2007.</u> <u>k, f</u>	<u>2008.</u> <u>k, f</u>
1. Rosja 137	1. Francja 110	1. Rosja 122
2. Europa 126	2. Rosja 105	2. Ukraina 108,5
3. Ameryka 117	3. Niemcy 96,5	3. Wielka Brytania 89
4. USA	4. Polska 91	4. Polska 86

101,5

5. **Polska** 97 5. Ukraina 84 5. Francja 81

a 97

6. Afryka 96,5 6. Białoruś 83 6. Włochy 79,5

7. Azja 75,5 7. Grecja 78 7. Białoruś 78

Azja

75,5

8. Oceania 73 8. Hiszpania 67,5 8. Niemcy 74

9. Grecja 60,5

Od 2009 zmieniona została koncepcja punktacji spotkań, na rzecz Wspólnej k + m punktacji:
a nazwa tych spotkań to **Drużynowe Mistrzostwa Europy**

<u>2009</u>	<u>2010</u>	<u>2011</u>	<u>2013</u>
1. Niemcy 326,5	1. Rosja 379,5	1. Rosja 385	1. Niemcy 371
2. Rosja 320	2. Wielka Brytania 317	2. Niemcy 331,5	2. Rosja 360
3. Wielka Brytania 303	3. Niemcy 304,5	3. Ukraina 304	3. Francja 295
4. Francja 301	4. Francja 290	4. Wielka Brytania 289	4. Polska 293
5. Polska 289	5. Ukraina 287	5. Francja 284	5. W. Brytania 291
6. Włochy 278	6. Polska 284	6. Polska 264	6. Ukraina 273
7. Ukraina 265,5	7. Włochy 283,5	7. Hiszpania 246	7. Włochy 240
8. Hiszpania 257	8. Białoruś 235	8. Włochy 237	8. Hiszpania 221
9. Grecja 216,5	9. Hiszpania 218	9. Białoruś 220	9. Szwecja 212
10. Czechy 216,5	10. Grecja 187,5	10. Czechy 211	10. Rep. Czeska 209
11. Portugalia 200	11. Norwegia 175	11. Portugalia 177,5	11. Holandia 209
12. Szwecja 138	12. Finlandia 150	12. Szwecja 159	12. Turcja 139

<u>2014</u>	<u>2015</u>	<u>2017</u>	2018 (PŚwiata)
1. Niemcy 373	1. Rosja 369	1. Niemcy 322	1. USA 219
2. Rosja 347,5	2. Niemcy 347	2. Polska 295	2. Polska 162
3. Polska 297	3. Francja 320	3. Francja 271 ???	3. Wielka Brytania 155
4. Francja 286	4. Polska 317	4. W. Brytania 269	4. Jamajka 153
5. W. Brytania 285,5	5. W. Brytania 282	5. Hiszpania 243	5. Francja 146
6. Ukraina 277	6. Włochy 288	6. Ukraina 237	6. Niemcy 137
7. Włochy 243,5	7. Ukraina 282	7. Włochy 237	7. RPA 135
8. Hiszpania 224,5	8. Hiszpania 231	8. Rep. Czeska 215	8. Chiny 81
9. Szwecja 215	9. Białoruś 217	9. Grecja 197	
10. Rep. Czeska 215	10. Szwecja 187	10. Białoruś 189	
11. Holandia 205	11. Finlandia 150	11. Holandia 175	
12. Turcja 128,5	12. Norwegia 121		

Nieoficjalna punktacja Polski w pkt

	Kobiety	Mężczyźni	Razem
2009	116	173	289
2010	121,5	162,5	284
2011	116	148	264
2013	143,5	149,5	293

2014	130,5	166,5	297
2015	158	159	317
2017	151,5	143,5	295

Bilans DME (k+ m) 2009-2017 oraz PŚ 2018

Kraj	z =zwycięstwo, p= porażka		
Hiszpania	7z	USA	1p
Niemcy	1z 7p	Jamajka	1z
Włochy	7z	RPA	1z
Ukraina	5z 2p	Chiny	1z
W. Brytania	5z 3p		
Francja	3z 5 p		
Rosja	6p		
Rep. Czeska	5 z		
Szwecja	5z		
Białoruś	4z		
Grecja	3z		
Holandia	3z		
Finlandia	2z		
Norwegia	2z		
Portugalia	2z		
Turcja	2z		

20 krajów, 59 zwycięstw, 24 porażki.

Czyli to 70 procent zwycięstw.

Uwaga. Nadto odbyły się dość często mecze punktowane wspólne, w których zastosowałem odrębną dla kobiet i mężczyzn punktację. A w bilansie ani kobiet, ani mężczyzn nie uwzględniam spotkania punktowanego wspólnie z 1994 r. P- Białoruś -Węgry- Ukraina.

Rozdział 3. Wykaz spotkań międzypaństwowych mężczyzn

mężczyźni:

Data	Miejsce	Kraj	
1922-08.5 i 6	Praga	P - Czechosłowacja- Jugosławia	251:139:222 2z (punktacja porównawcza 93 i 5/6:153 i 5/6:107 i 1/3)
1926-07.10-11	Warszawa	P -Jugosławia	97 i 2/3 : 42 i 1/3 z
1927-04-21	Rzym	P -Włochy	54:78 p
1927-05.28-29	Warszawa	P -Łotwa-Estonia	142:96:95 2z
1927-07.30-31	Zagrzeb	P -Jugosławia	96:46 z
1927-09.17-18	Warszawa	P -Czechosłowacja	66:92 p
1928-09.15-16	Praga	P -Czechosłowacja	79:78 z

1929-06.1-2	Ryga	P -Łotwa-Estonia 112,5:114,5:109	1z 1p
1929-07.13-14	Lwów	P -Rumunia 126:41	z
1929-08-04	Budapeszt	P -Węgry 27:51	p
1929-8i9-31i1	Warszawa	P -Czechosłowacja 84,5:73,5	z
1930-06.20-21	Tallin	P -Łotwa-Estonia 119:98:119	z r
1930-09.13-14	Brno	P -Czechosłowacja 73:83	p
1931-06.28-29	Wilno	P -Łotwa-Estonia 126:115,5:93,5	2z
1931-08-30	Król. Huta (Chorzów)	P -Węgry 25:51	p
1931-09.5-6	Król. Huta (Chorzów)	P -Czechosłowacja 79 i 1/6 : 72 i 5/6	z
1931-09.12-13	Poznań	P -Włochy 69:73	p
1931-10-11	Bruksela	P -Belgia 38:28	z
1932-09.24-25	Praga	P -Czechosłowacja 76 i 1/3 : 75 i 2/3	z
1932-09-28	Wiedeń	P -Austria 58:62	p
1932-10-01	Budapeszt	P -Węgry 32:50	p
1933-06-05	Warszawa	P -Belgia 65:50	z
1933-09.2-3	Warszawa	P -Czechosłowacja 79,5:78,5	z
1933-09-17	Król. Huta (Chorzów)	P -Węgry 34,5:47,5	p
1934-06-15	Florencja	P -Włochy 51:69	p
1934-07.21-22	Ryga	P -Łotwa-Estonia 134:74,5:129,5	2z
1935-06-23	Bruksela	P -Belgia 77:64	z
1935-08.1-2	Tallin	P -Łotwa-Estonia 131:78:127	2z
1935-10-13	Budapeszt	P -Węgry 58,5:77,5	p
1936-09.19-20	Warszawa	P -Belgia 78:58	z
1936-09.19-20	Warszawa	P -Węgry 65,5:70,5	p
1937-05.21-22	Ateny	P -Grecja-Czechosłowacja 166:125,5:99,5	2z
1937-08.21-22	Warszawa	P -Niemcy 72:96	p
1938-06.18-19	Warszawa	P -Francja 119,5:91,5	z
1938-07.9-10	Królewiec	P -Niemcy 73:105	p
1938-07.30-31	Czerniowce	P -Rumunia 96:49	z
1938-08.9-10	Oslo	P -Norwegia 95:93	z
1939-06.10-11	Warszawa	P -Litwa 105:59	z
1922-1939		46 przeciwników 28 z 1 r 17 p	
1949-7i8-31i1	Warszawa	P -Rumunia 103:108	p
1950-07.1-2	Warszawa	P -Czechosłowacja 85:116	p
1950-07.15-16	Warszawa	P -Węgry 79:122	p
1950-09.17-18	Sofia	P -Bułgaria 94:73	z

1951-07.15-16	Moskwa	P -ZSRR-Rumunia 133,5:225,5:99	z p
1951-10.6-7	Warszawa	P -NRD 126:85	z
1952-09.5-7	Warszawa	P -NRD 124:86	z
1953-10.1-2	Jena	P -NRD 121:91	z
1954-09.11-12	Kraków	P -NRD- Belgia 194:142:122	2z
1955-08.30-31	Brno	P -Czechosłowacja 102,5:106,5	p
1955-09.10-11	Budapeszt	P -Węgry 89:122	p
1955-09.24-25	Poznań	P -Norwegia 134:78	z
1955-10.1-2	Paryż	P -Francja 108:103	z
1955-10.15-16	Jena	P -NRD- Belgia 168:155::99	2z
1956-07.7-8	Poznań	P -Węgry 107:104	z
1956-08.30-31	Oslo	P -Norwegia 114:98	z
1956-09.8-9	Warszawa	P -Francja 116:96	z
1956-09.22-23	Zagrzeb	P -Jugosławia 119:91	z
1957-06.29-30	Kraków	P -Czechosłowacja 121:91	z
1957-07.6-7	Budapeszt	P -Węgry 120:88	z
1957-07.13-14	Stuttgart	P -RFN 117:103	z
1957-08.26-27	Oslo	P -Norwegia 127:82	z
1957-09.6-7	Warszawa	P -W. Brytania 111:101	z
1957-10.5-6	Chorzów	P -NRD 128:84	z
1958-06.28-29	Bratysława	P -Czechosłowacja 129:83	z
1958-08.1-2	Warszawa	P -USA 97:115	p
1958-09.19-20	Warszawa	P -RFN 110-110	r
1959-06.27-28	Warszawa	P -Rosja (nieoficjalny) 108:104	z
1959-07.18-19	Kraków	P -Jugosławia 124:88	z
1959-08.14-15	Londyn	P -W. Brytania 106:99	z
1959-09.5-6	Berlin	P -NRD 112:99	z
1959-09.19-20	Kolonia	P -RFN 101:111	p
1960-06.25-26	Tuła	P -Rosja (nieoficjalny) 101,5:110,5	p
1960-07-10	Rostock	P -NRD 105:96 P- Węgry 112:89 (nieoficjalny)	2z
1960-10.1-2	Warszawa	P -RFN 121:89	z
1960-06.25-26	Tuła	P -Rosja (nieoficjalny) 101,5:110,5	p
1961-07.15-16	Szczecin	P -Czechosłowacja 132:80	z
1961-07.29-30	Warszawa	P -USA 91:121	p
1961-09.6-7	Warszawa	P -W. Brytania 106:105	z
1961-09.23-25	Ateny	P -Grecja 125:85	z
1961-10.7-8	Palermo	P -Włochy 127:80	z

1962-06.22-23	Sosnowiec	P -Grecja 139:72	z
1962-6i7-30i1	Chicago	P -USA 81:131	p
1962-08.4 i 6	Londyn	P -W. Brytania 108:104	z
1962-08.18-19	Warszawa	P -Rosja (nieoficjalny) 104:108	p
1962-10.13-14	Frankfurt n/M	P -RFN 106,5:104,5	z
1963-06.22-23	Kraków	P -Włochy 126:85	z
1963-07.26-27	Warszawa	P -USA 83:125	p
1963-09.7-8	Helsinki	P -Finlandia 131:81	z
1963-09.14-15	Moskwa	P -Rosja -NRD 174,5:130,5:120	2z
1963-10.5-6	Warszawa	P - RFN 113:95	z
1964-08.14-15	Londyn	P -W. Brytania 106:106	r
1964-09.12-13	Kolonia	P -RFN 122:89	z
1964-09.26-27	Poznań	P -Finlandia 113:99	z
1965-07.30-31	Londyn	P -W. Brytania 118:93	z
1965-08.7-8	Warszawa	P -USA 93:118	p
1965-08.21-22	Rzym	P - pf PE 2 na 6	4z 1p
1965-09.11-12	Stuttgart	P -f PE 4 na 6	2z 3p
1966-07.25-26	Mińsk	P -ZSRR 103:109	p
1966-09.17-18	Warszawa	P -RFN 109:103	z
1966-10.1-2	Magdeburg	P -NRD 111:101	z
1967-07.1-2	Chorzów	P -ZSRR 99:111	p
1967-07.22-23	Ostrawa	P - pf PE 1 na 6	5z
1967-08.2-3	Szczecin	P -W. Brytania 113:99	z
1967-09-14	Poznań	P -RFN 106:106	r
1967-09.16-17	Kijów	P - F PE 4 na 6	2z 3p
1968-07.13-14	St. Petersburg	P -ZSRR 80:131 P -NRD 91:110	2p
1968-08.16-18	Zurich	P -Szwajcaria 122:99	z
1968-08.17-18	Chorzów	P -Włochy 117:113	z
1968-8i9-31i1	Londyn	P -W. Brytania 109:91	z
1969-07.5-6	Paryż	P -Francja 192:218	p
1969-07.12-13	Chorzów	P -ZSRR 89:122 P -NRD 91:121	2p
1969-10.4-5	Bydgoszcz	P -Bułgaria 119:91	z
1970-06.13-14	Sofia	P -Bułgaria 127:83	z
1970-06.27-28	Warszawa	P -Czechosłowacja 130,5:90,5	z
		P -Węgry 125:97	z
1970-07.4-5	Syrakuzy	P -Włochy 125:109	z
1970-07.25-26	Goteborg	P -Szwecja 111:98	z
1970-08.1-2	Helsinki	P - pf PE 2 na 6	4z 1p
1970-08.22-23	Olsztyn	P -Szwajcaria 117:91	z
1970-08.29-30	Sztokholm	P -f PE 4 na 7	3z 3p
1970-09.12-13	Warszawa	P -W. Brytania 126:85	z

1970-09.26-27	Erfurt	P -NRD 108:103	P -ZSRR 91:120	z p
1971-06.12-13	Sofia	P -Bułgaria 143:79		z
1971-7i8-31i1	Bratysława	P -Czechosłowacja 121:101		z
		P -Węgry 126:96		z
1971-08.28-29	Moskwa	P -ZSRR 91:121	P -NRD 89:122	2 p
1971-09.11-12	Helsinki	P -Finlandia 236:194		z
1972-06.16-17	Edynburg	P -W. Brytania 117,5:92,5		z
1972-06.17-18	Sofia	P -Bułgaria 127,5:81,5		z
1972-08.9-10	Warszawa	P -Francja 227:202		z
1973-07.7-8	Paryż	P -Francja 229:200		z
1973-07.27-28	Warszawa	P -Bułgaria 138:84		z
1973-08.4-5	Celje	P - pf PE 3 na 6		3z 2p
1974-06.29-30	Warszawa	P -W. Brytania 111:109	P -Kanada 131:70	2z
1974-07.13-14	Augsburg	P -RFN 191:239		p
1975-06.6-7	Helsinki	P -Finlandia 119:104		z
1975-07.7-8	Praga	P -Czechosłowacja 124:96	P -USA 102:113	z p
1975-07.12-13	Londyn	P -PE pf 1 na 6		5 z
1975-08.3-4	Bydgoszcz	P -Francja 131:92		z
1975-08.16-17	Nicea	P -PE f 3 na 8		5z 2p
1976-06.8-9	Mediolan	P -Włochy 128:81	P -Rumunia 128,5:82,5	2 z
1976-07.3-4	Londyn	P -W. Brytania 102:107	P -Kanada 131:77	p z
1976-08.19-20	Warszawa	P -ZSRR 95:127	P -NRD 106:113	2 p
1977-06.25-26	Karl-Marks-Stadt	P -NRD 87:135	P -ZSRR 95:128	2p
1977-07.16-17		P -PE pf 2 na 8		6z 1p
1977-07.25-26	Sztokholm	P -Szwecja 130:81	P -W. Brytania 114:94	2z
1977-08.13-14	Helsinki	P -PE f 5 na 8		3z 4p
1977-8i9-31i1	Bydgoszcz	P -Finlandia 113:97		z
1978-06.24-25	Wilno	P -ZSRR 84:138	P -NRD 103,5:117,5	2p
1978-08.5-6	Wenecja	P -Włochy 105:105	P -Hiszpania 133:79	r z
1978-09-25	Tokio	P Puchar Narodów 1 na 8		7z
1979-06.8-9	Turyń	P -Włochy 114:109	P - Kanada 153:68	2z
1979-06.23-24	Brema	P -RFN 98:110		p
		P -W. Brytania 122:86		z
		P -Szwajcaria 132:77		z
1979-6i7-30i1	Ludwischaed	P -PE pf 2 na 8		6z 1p
1979-08.4-5	Turyń	P -PE f 4 na 8		4z 3p
1980-06.9-10	Warszawa	P -RFN 107:104		z
1981-06.23-24	Londyn	P -W. Brytania-RFN 126:112:168		z p
1981-07.4-5	Warszawa	P -PE pf 1 na 8		7z
1981-08.15-16	Zagrzeb	P -PE f 6 na 8		2z 5 p

1982-06.11-12	Frankfurt n/M	P -RFN 100,5:122,5	P -Włochy 119:101	p z
1982-06.27-28	Budapeszt	P -Węgry 111:100	P -Bułgaria 106:104	2z
1982-07-31	Edynburg	P -Szkocja- Anglia-Norwegia 204:121:229:130		2z 1p
1983-06.4-5	Turyń	P -Włochy 98:119	P -RFN 96:123	2p
1983-07-01	Birmingham	P -Anglia 146:173		p
1983-07.23-24	Sofia	P -Bułgaria 108:93	P -Węgry 111,5:89,5	2z
1983-08.20-21	Londyn	P -PE f, m 5 na 8		3z 4p
1984-06.2-3	Turyń	P -Włochy 92:120		p
		P -Węgry 117:95		z
		P -ZSRR 79:132		p
1984-06.15-16	Hanower	P -RFN 101:118		p r z
		P -Francja 110:110		
		P -Czechosłowacja 131:91		
1984-07-15	Birmingham	P -Anglia-Węgry 131:179:134		2p
1985-06-30	Fallon	P -Belgia-RFN B 117:149:159		2p
Powyższego spotkania nie wnoszę do statystyk meczowych i reprezentantów. Polacy i Niemcy wystartowali z ekipą do 20 lat, Belgowie z ekipą seniorów.				
1985-07.27-28	Warszawa	P -Czechosłowacja 121:88		z
1985-08.17-18	Moskwa	P -PE f 5 na 8		3z 4 -p
1985-08-26	Londyn	P -Anglia- Węgry- CSRS 160:196:153:150		2z 1p
1985-09-17	Cagliari	P -Włochy 106,5:91,5		z
1986-07.5-6	Monaco	P -Francja- Włochy -Hiszpania 179:212:195:137		1z 2p
1987-06-13	Gateshead	P -W. Brytania-Kanada 103:169:101		1 z 1 p
1987-06-27	Ville de Versailles	P -Francja-RFN 96:151:306,5		2p
1987-06.27-28	Praga	P -PE f 8 na 8		7p
1989-07.8-9	Kouvola	P -Finlandia 111:98		z
1989-08.5-6	Bruksela	P -PE fin B 3 na 8		5z 2p
1991-06.22-23	Barcelona	P -PE gr B 2 na 8		6z 1p
1993	Praga	P -Czechy-Węgry 159:115:128		2z
1993-06.26-27	Rzym	P -PE fi 8 na 9		1z 7p
1994-06.11-12	Walencja	P -PE gr B 2 na 8		6z p
1994-07-02	Kraków	P - <i>Białoruś -Węgry-Ukraina</i> 327:338:218:352 <i>punt. K+ m (łączna)</i>		1z2p

1995-06.24-25	Villeneuve d'Ascq	P - PE fi, m 8 na 8	7p
1996-05-26-27	Lublana	Słowenia 40(3zw); Polska 40(2zw) Irlandia 31, Belgia 29, Węgry 24 Austria 21	4z1p
1996-06.28-29	Bergen	P -PE grupa B 2 na 8	6z 1p
1997-06.7-8	Praga	PE grupa B 2 na 8	6z 1p
1998-06.6-7	Malmö	PE grupa B 1 na 8	7z
1999-06.19-20	Paryż	P - PE fin 7 na 8	1z 6p
2000-07.8-9	Bydgoszcz	P -PE gr B 1 na 8	7z
2001-06.23-24	Brema	P - PE fin 1 na 8	7z
2002-06.22-23	Annecy	P - PE fin, m 6 na 8	2z 5p
2003-???.21-22	Florencja	P - PE fin , m 6 na 8	2z 5p
2004-???.19-20	Bydgoszcz	P -PE fin 3 na 8	5z 2p
2005-06.17-19	Florencja	P - PE fin, m 4 na 8	4z 3p
2006-06.28-29	Malaga	P - PE fin, m 4 na 9	5z 3p
2007-07.23-24	Monachium	P - PE fin, m 3 na 8	5z 2p
2008-06.21-22	Annecy	P -PE fin, m 2 na 8	6z 1p
2009-06.20-21	Leiria	P -DME k +m, 5 na 12	

2010-06.19-20	Bergen	P -DME k+m
2011-06.18-19	Sztokholm	P -DME k+m
2013-06.22-23	Gateshead	P -DME k+m
2014-06.21-22	Brunszwik	P -DME k+m
2015-06.20-21	Czeboksary	P -DME k+m
2017-06.23-25	Lille	P -DME k+m
2019	Bydgoszcz	P -DME k+m

Uwaga. 1. Mecz do lat 21 w 1993

1993-09-11-12 Grodno P -Ukraina-Białoruś 185:145:100 2z

2. Kilka razy bardzo słabe składy Polski, niekiedy nieobsadzone w drugiego reprezentanta, lub wcale w nielicznych konkurencjach zwłaszcza w meczach:

1987, Polska - Francja - RFN

1987 Polska-Wielka /Brytania –Kanada

3. W meczu z 1922 r. punktacja odwrócona, przyznawano punkty ujemne.

4. W okresie międzywojennym stosowano różne metody punktacji, zobaczyć artykuły Rynkowskiego

Źródła: jak w zestawieniach kobiet oraz książka Wołejko

Łojewski o spotkaniach reprezentacji mężczyzn do 1984 r. –

zobaczyć biografia w tomie I.

Rozdział 4. Bilans spotkań mężczyzn z innymi krajami

Miejsca w PE, el, pf, f (mężczyźni)

1965, pf, m	1965, f, m	1967, pf, m	1967, f, m
1. RFN 96	1. ZSRR 86	1. Polska 94	1. ZSRR 81
2. Polska 85	2. RFN 85	2. Francja 92	2. NRD 80
3. Czechosłowacja 81	3. Polska 69	3. Czechosłowacja 79	3. RFN 80
4. Włochy 67	4. NRD 69	4. Włochy 71	4. Polska 68
5. Bułgaria 45	5. Francja 60	5. Rumunia 51	5. Francja 57
6. Szwajcaria 45	6. Wielka Brytania 48	6. Holandia 31	6. Węgry 53
1970, pf, m	1970, f, m	1973, pf, m	
1. NRD 99	1. NRD 102	1. RFN 103,5	
2. Polska 92	2. ZSRR 92,5	2. Finlandia 88	
3. Finlandia 81	3. RFN 91	3. Polska 63,5	
4. Szwecja 65	4. Polska 82	4. Jugosławia 63	
5. Norwegia 48	5. Francja 77,5	5. Szwajcaria 43	
6. Belgia 35	6. Szwecja 68	6. Hiszpania 37	
	7. Włochy 47		
1975, f, m	1977, pf, m	1977, f, m	1978, PN, f
1. NRD 112	1. RFN 142	1. NRD 125	1. Polska 95
2. ZSRR 109	2. Polska 133	2. RFN 113	2. ZSRR 91
3. Polska 101	3. Rumunia 99	3. ZSRR 100	3. USA 89

4. W. Brytania 83,5	4. Bułgaria 87	4. Wielka Brytania 95	4. RFN 89
5. RFN 73	5. Szwecja 77	5. Polska 93	5. Francja 88
6. Finlandia 83	6. Hiszpania 70	6. Francja 70	6. Japonia 79
7. Francja 80	7. Norwegia 65	7. Finlandia 66	7. Włochy 74
8. Włochy 68	8. Portugalia 45	8. Włochy 54	8. W. Brytania 70
1979, pf, m	1979, f, m	1981, pf, m	1981, f, m
1. RFN 141	1. NRD 125	1. Polska 128	1. NRD 128
2. Polska 136	2. ZSRR 114	2. RFN 127	2. ZSRR 124,5
3. Włochy 101	3. RFN 110	3. Węgry 126	3. W. Brytania 106,5
4. Czechosłowacja 93	4. Polska 90	4. Hiszpania 102	4. RFN 97
5. Węgry 87	5. W. Brytania 82	5. Szwajcaria 84	5. Włochy 75
6. Grecja 70	6. Włochy 79	6. Austria 64	6. Polska 74
7. Austria 55	7. Francja 70,5	7. Portugalia 51	7. Francja 71
8. Dania 34	8. Jugosławia 49,5	8. Irlandia 40	8. Jugosławia 41
1983, f, m	1985, f, m	1987, f, m	1989, fin B, m
1. NRD 117	1. ZSRR 125	1. ZSRR 117	1. Bułgaria 107
2. ZSRR 106	2. NRD 114	2. NRD 114,5	2. Węgry 103,5
3. RFN 102	3. RFN 92	3. Wielka Brytania 99	3. Polska 102
4. W. Brytania 93,5	4. Wielka Brytania 90	4. RFN 88	4. Szwecja 102
5. Polska 91,5	5. Polska 85	5. Włochy 87	5. Austria 87
6. Włochy 80,5	6. Włochy 72	6. Czechosłowacja 73	6. Szwajcaria 81
7. Francja 69	7. Czechosłowacja 72	7. Hiszpania 72	7. Grecja 74,5
8. Węgry 59,5	8. Francja 68	8. Polska 58,5	8. Belgia 61
1991, fin B, m	1993, f, m	1994, fin B, m	1995, f, m
1. Hiszpania 118	1. Rosja 128	1. Hiszpania 114	1. Niemcy 117
2. Polska 116	2. W. Brytania 124	2. Polska 112,5	2. Wielka Brytania 107
3. Szwecja 108	3. Francja 123	3. Białoruś 102	3. Rosja 105
4. Jugosławia 90	4. Niemcy 119	4. Grecja 95,5	4. Włochy 96,5
5. Szwajcaria 82	5. Włochy 112	5. Węgry 89	5. Ukraina 82
6. Finlandia 81	6. Ukraina 97	6. Rep. Czeska 83	6. Szwecja 78,5
7. Austria 65	7. Hiszpania 76	7. Bułgaria 71	7. Hiszpania 67
8. Grecja 55	8. Polska 65	8. Dania 52	8. Polska 66
	9. Czechy 54		
1996, fin B, m	1997, fin B, m	1998, fin B, m	1999, f, m
1. Norwegia 112	1. Rep. Czeska 117	1. Polska 125,5	1. Niemcy 122
2. Polska 107	2. Polska 114	2. Szwecja 106,5	2. Włochy 98,5
3. Szwajcaria 97	3. Węgry 98	3. Norwegia 97,5	3. Wielka Brytania 97
4. Rumunia 91	4. Rumunia 92	4. Holandia 95,5	4. Rosja 95
5. Łotwa 90	5. Ukraina 83	5. Białoruś 86	5. Francja 81,5
6. Austria 76	6. Łotwa 80,5	6. Belgia 74	6. Grecja 80
7. Białoruś 72	7. Jugosławia 68,5	7. Łotwa 70	7. Polska 79
8. Dania 71	8. Bułgaria 64	8. Dania 63	8. Czechy 62
2000, fin B, m	2001 f, m	2002, f, m	2003, f, m
1. Polska 134	1. Polska 107	1. Niemcy 109	1. Francja 109

2. Ukraina 111	2. Rosja 97	2. Francja 107	2. Niemcy 100,5
3. Holandia 108	3. Włochy 94	3. Rosja 96	3. Wielka Brytania 96
4. Bułgaria 86	4. Niemcy 93	4. Wielka Brytania 95	4. Rosja 92
5. Słowenia 78,5	5. Wielka Brytania 91	5. Włochy 91,5	5. Włochy 84
6. Rumunia 77,5	6. Francja 87	6. Polska 87	6. Polska 83
7. Austria 63	7. Hiszpania 77	7. Ukraina 64,5	7. Hiszpania 80
8. Chorwacja 59	8. Grecja 67	8. Finlandia 61	8. Grecja 74,5
2004, f, m	2005, f, m	2006, f, m	2007, f, m
1. Niemcy 107,5	1. Niemcy 113	1. Francja 118	1. Niemcy 116
2. Francja 105	2. Francja 104	2. Rosja 116	2. Francja 112
3. Polska 104	3. Włochy 98	3. Wielka Brytania 109	3. Polska 110
4. Wielka Brytania 102,5	4. Polska 94,5	4. Polska 107	4. Wielka Brytania 102
5. Rosja 99	5. Rosja 88	5. Ukraina 103	5. Rosja 93
6. Włochy 72	6. Hiszpania 86,5	6. Hiszpania 99,5	6. Grecja 70
7. Szwecja 67	7. Wielka Brytania 70	7. Włochy 93	7. Ukraina 59,5
8. Holandia 62	8. Czechy 63	8. Niemcy 86,5	8. Belgia 54,5
		9. Finlandia 65	
2008, f, m			
1. Wielka Brytania 112			
2. Polska 98			
3. Francja 96			
4. Niemcy 95			
5. Rosja 84			
6. Włochy 82			
7. Hiszpania 81			
8. Grecja 68			

Bilans spotkań drużyny kobiecej i męskiej, w tym też w ramach PE, PN z 1978 r. oraz Pucharu Świata kobiet z 2006 r., ale bez drużyn mieszanych w meczach punktowanych łącznie (kobiety + mężczyźni) z lat 1994, 2008-2017

Z = zwycięstwo, p = porażka, r = remis

Kraj	Ogółem		w tym PE+PN+PŚ	
	Kobiet y	Mężczyź ni	Kobiet y	Mężczyź ni
Niemcy	3z 10p	3z 10p	3z 7p	3z 8p
NRD	2z 1r 27p	12z 16p	13p	1z 10 p
RFN	10z 1r 21p	10z 2r 21p	5z 11p	3z 13p
Rosja	14p	7z 8p	10 p	5z 6p
ZSRR	1z 26p	1z 21p	16p	1z 10 p

W. Brytania	12z 23p	21z 1r 14p	5z 14 p	8z 12 p
Anglia	1z	4p		
Szkocja		1z		
Szkocja + Walia	1z			
Francja	13z 8p	19z 1r 11p	7z 7p	13z 8p
Rep. Czeska	3z1p	4z 1p	2z 1p	4z 1p
Czechosłowacja	19z9p	20z 6p	7z 4p	4z 1p
Węgry	17z4p	17z 10p	8z	6z 1p
Bułgaria	11z11p	13z 1p	6z 7p	5z 1p
Rumunia	13z8p	9z 1p	7z 7p	5 z
Finlandia	12z1p	13z 5p	10z	7z 5p
Szwecja	14z1p	9z 1p	10z	7z 1p
Norwegia	4z	8z 1p	3z	3z 1p
Dania	4z	4z	4z	4z
Islandia	1z		1z	
Łotwa	1z	8z 1p	1z	3z
Litwa	5z	1z	4z	
Estonia		5z 1 r		
Holandia	10z1p	4z	5z	4z
Belgia	5z	11z	2z	4z
Austria	8z2p	7z 1p	6z	6z
Szwajcaria	4z1p	9z	2z 1p	6z
Hiszpania	7z	9z 5p	6z	7z 5p
Portugalia	5z	2z	5z	2z
Grecja	6z	11z 1p	6z	8z 1p
Jugosławia	3z	9z 1p	3z	5z
Chorwacja	1z	1z	1z	1z
Słowenia	1z1p	1z 1p	1z	1z
Ukraina	4z6p	5z 2p	4z 4p	5z 2p
Białoruś	5z3p	3z	4z 2p	3z
Irlandia	5z	3z	4z	1z
USA	5z3p	1z 6p	1z 1p	1z
Kanada	2z 2p	4z		
Japonia	3z	1z	1z	1z
Europa	1p		1p	
Ameryka	1p		1p	
Afryka	1z		1z	
Azja	1z		1z	
Oceania	1z		1z	
Łącznie krajów i obszarów	42	37	39	32
Razem	224z2r 175p	4r		

Reasumując powyższe dane kobiety odnosiły zwycięstwa w 60 %, a mężczyźni niemal w 2/3 spotkań. To bardzo dobre wyniki, zwłaszcza, że zarówno Polki, jak i Polacy walczyli z często z najwyższą światową i europejską czołówką.

Interesujące są też dane o seriach kolejnych zwycięstw. Kobiety odnosiły ich 7, a mężczyźni 14. Zakładając zwycięstwa nad wszystkimi rywalkami w Pucharach Europy w finałach B, czyli nad 7 rywalkami było to jednak w latach: 1994, 1998, 2001, 2003 r. A 6 kolejnych zwycięstw

Polki uzyskały w latach 1928-1934, czyli na początku występów reprezentacji Polski.

Zwycięską passę przerwały Niemki.

Za największe sukcesy Polek można uznać trzecie miejsce w Pucharze Narodów w Osace w 1978 r., wygrane z USA w 1958, 1961, 1962, 1963 r. oraz sporo zwycięstw z NRD, RFN i Wielką Brytanią.

Mężczyźni passę kolejnych zwycięstw mieli dwa razy większą. Słynny marsz Polskiego Wunderteamu starczył na 14 spotkań i 15 zwycięstw nad innymi krajami. Były to lata 1955-1958. Zwycięską passę przerwało spotkanie z USA w 1958 r.

Z USA Polakom jednak udało się raz wygrać. Było to w 1978 r. w Pucharze Narodów w Osace. Polska wówczas wygrała. Polska reprezentacja męska ma też 2 wygrane spotkania z Rosją, a także, sporo zwycięstw nad NRD, RFN, Wielką Brytanią, Francją.

Oprócz serii zwycięstw Polska reprezentacja miała też okresy słabsze. U mężczyzn okresy słabsze dotyczyły lat po Pierwszej i Drugiej Wojnie Światowej, a u kobiet tylko po II Wojnie Światowej. Po pierwszym oficjalnym spotkaniu w 1927 r., kobieca drużyna, odniosła 6 kolejnych zwycięstw, jak wspomnieliśmy.

Jednak zarówno żeńska, jak i męska drużyna miały też okresy słabości w drugiej połowie lat 1998 XX wieku oraz w latach 2000 tego wieku. Masowa emigracja zarobkowa i polityczna, nowe formy szybkich karier i inne przyczyny hamowały jej rozwój. I już wydawało się, że po polskich silnych drużynach w lekkoatletyce, gdy w XXI wieku polska lekkoatletyka odrodziła się na nowo.

Prawdziwy cud, czy umiejętności ?

Rozdział 5 . "10" kobiet według wskaźnika wykorzystanych możliwości startowych w poszczególnych konkurencjach

Stulecie PZLA mobilizuje nie tylko by rejestrować wszystkie reprezentantki i reprezentantów Polski ale także do tego by ich starty oceniać choć trochę. Dlatego, by uwiarygodnić listę dziesięciu najlepszych w historii Polek w każdej konkurencji przyjąłem jako wskaźnik porównawczy wykorzystanie możliwości startowych (WMS). Uwzględni on bowiem nie tylko liczbę startów w spotkaniach międzypaństwowych, ale i ich skuteczność.

I to nawet w sytuacji porównania wyników w dwumeczu, po 2 zawodniczki, gdzie maksymalnie można zdobyć 5 punktów, ale też i zwycięstwo w ramach np. DME, czyli wśród 12 zawodniczek

Wykorzystanie możliwości startowych to porównanie punktów zdobytych z punktami możliwymi do zdobycia w ramach wszystkich startów w meczach „klasycznych”.

% punktów do pięciu to 1, a 13 (punktuję dodatkowo 1 punktem więcej zwycięstwo w wielo-meczach) zdobytych i 13 możliwych to też 1.

Najlepiej przedstawić to opisując listę „10” na 100 m kobiet.

Objaśnienie skrótów zastosowanych w wierszu 1, w każdej z tabel.

WMS to wykorzystanie możliwości startowych

St., to liczba startów w reprezentacji

Zw., to liczba zwycięstw

WMS/1 to wykorzystanie możliwości startowych na 1 spotkanie przeciętnie.

100 m i 100 y

Zawodniczka	WMS	St.	Zw.	WMS/1	Lata
Irena Szewińska	32,372	39	25	0,83	1963-78
Halina Górecka	9,36	17	5	0,551	1955-64
Teresa Ciepły	9,2	12	7	0,767	1960-66
Barbara Sobotta	9	15	5	0,6	1952-63
Ewa Kłobukowska	8,654	10	7	0,865	1964-67
Maria Bibro	7,683	11	3	0,698	1954-60
Helena Fliśnik	7,52	12	3	0,627	1970-76
Stanisława Walasiewicz	7	7	7	1	1929-46
Urszula Józwik	5,789	11		0,526	1967-73
Elżbieta Tomczak	4,024	5	3	0,805	1984-85

Na liście są dwie Polki Szewińska 1 i Walasiewicz 7-ma. Walasiewicz na 7 startów Wygrała 7 razy zdobywając 100 % możliwości, ale tylko 7 punktów do kolumny WMS w sumie. Szewińska na 36 startów uzyskała 23 zwycięstwa, więc nie wykorzystała 100 możliwości startowych. Mimo to ma 32,3 punktów za WMS. Na pozór to wada takiej punktacji, ale jeśli przyjmiemy, że Szewińska w większej liczbie konkurencji wygrywała kolejno niż 7 razy, a Walasiewicz startując częściej mogła ponosić porażki, ta wada nieco się zmniejsza.

WMS preferuje zawodniczki o większej liczbie startów, ale też uwzględnia we wskaźniku skuteczność startową.

Czyli, jak zwykle, nie ma sytuacji i klasyfikacji idealnych, ale stopniowe i mozolne dochodzenie do ideałów należałoby cenić.

.

100 m, jest konkurencją w której Polki w spotkaniach międzypaństwowych wygrywały sporo razy. W sumie całej dziesiątki na 139 startów 65 zwycięstw, czyli prawie połowa. To naprawdę dużo. Szewińska, Górecka, Ciepły to trójka symbolicznych medalistek.

200 m i 220 y

Zawodniczka	WMS	St.	Zw.	M	WMS/1
Irena Szewińska	33,565	37	28	1	0,907
Barbara Sobotta	19,865	28	11	1	0,709
Ewa Kłobukowska	8,115	11	4	1	0,738
Stanisława Walasiewicz	7	7	7	1	1,000
Barbara Bakulin	6,686	12	3	1	0,557
Celina Gerwin	6,209	13	2	1	0,478
Ewa Kasprzyk	6,184	10	3	1	0,618
Urszula Józwik	5,824	11	2	1	0,529
Halina Górecka	5,745	9	4	1	0,638
Genowefa Minicka	5,596	11	1	1	0,509

Na 200 m Szewińska w liczbie zwycięstw lepsza niż na setkę. Ale inne Zawodniczki nieco gorsze w sumie. Stąd na 149 startów dziesiątki 65 zwycięstw. To też dobry w porównaniu z innymi konkurencjami wynik.

Czyli Szewińska zdobyła symboliczne złoto, Sobotta srebro, a Kłobukowska brąz.

400 m i 440 y

Zawodniczka	WMS	St.	Zw.	M	WMS/1
Krystyna Kacperczyk	12,496	21	6	1	0,595
Elżbieta Katolik	11,133	12	2	1	0,928
Danuta Piecyk	6,922	13	1	1	0,532
Genowefa Błaszak	6,176	10	4	1	0,618
Czesława Nowak	5,762	11	1	1	0,524
Celina Gerwin	5,273	12	1	1	0,439

Grażyna Oliszewska	4,825	8	1	1	0,603
Janina Hase	4,128	7	1	1	0,789
Elżbieta Kilińska	3,647	6	2	1	0,608
Małgorzata Dunecka	3,561	7		2	0,509

Bieg na 400 m nie był rozgrywany w okresie przed II Wojną Światową, dlatego jest mniejsza ilość startów. Kacperczyk jest w nim bezspornie liderką. Szewińska miała za małą liczbę startów by zmieścić się w „10”. Sumując starty tej „10” na 107 startów było 19 zwycięstw. A medale zdobyły: Kacperczyk złoto, Katolik srebro i Piecyk brąz.

800 m, 880 y

Zawodniczka	WMS	St.	Zw.	M	WMS/1
Krystyna Nowakowska	16,221	25	8	1	0,649
Jolanta Januchta	15,828	27	3	1	0,586
Danuta Wierzbowska	15,694	29	6	1	0,541
Elżbieta Katolik	15,068	22	6	1	0,685
Beata Żbikowska	7,595	15	2	1	0,506
Halina Gabor	5,143	9	1	1	0,571
Gertruda Kilos	3,8	5	2	1	0,76
Zofia Kołakowska	3,793	10		2	0,379
Halina Pestka	3,448	5	1	1	0,69
Teresa Lubiniecka	3	7	1	1	0,429

800 m jest dystansem rozgrywanym często. Polki na 154 starty czołowej „10” z tabeli odniosły 30 zwycięstw. Czyli średnio w porównaniu z innymi konkurencjami. I nie ma w tej tabeli zdecydowanych liderok.

Symboliczne złoto zdobyła Krystyna Nowakowska, srebro Jolanta Januchta, a brąz Danuta Wierzbowska.

1500 n, 1 mila

Zawodniczka	WMS	St.	Zw.	M	WMS/1
Bronisława Ludwichowska	7,687	17	2	1	0,452
Zofia Kołakowska	6,667	13	2	1	0,513
Małgorzata Rydz	4,29	7	1	1	0,613
Celina Sokołowska	4,015	9	1	1	0,446
Lidia Chojecka	3,763	6	1	1	0,627
Anna Jakubczak	3,709	6	1	1	0,618
Krystyna Śladek	3,519	5	3	1	0,704
Sylwia Ejdys	2,818	4	1	1	0,705
Czesława Surdel	2,286	4	1	1	0,571

Urszula Prasek 2,167 6 0,361

Dystans 1500 m, wielce atrakcyjny dla kibiców przynosił w historii startów Reprezentantek średnie tylko sukcesy. Tylko 13 zwycięstw na 77 startów czołowej dziesiątki.. I też w tablicy nie ma zdecydowanej liderki. Lidia Chojecka i Sylwia Ejdys miały bardzo dobre przeciętne wykorzystanych możliwości, ale za mało startów. Podium przedstawię po raz ostatni. Złoto dla Bronisławy Ludwichowskiej, srebro Zofii Kołakowskiej i brąz, symboliczny oczywiście dla Małgorzaty Rydz. A czytelnik może oglądać podium obok tablicy.

3000 m+5

Zawodniczka	WMS	St.	Zw.	M	WMS/1
Lidia Chojecka	9,79	11	3	1	0,889
Wanda Panfil	5,35	12			0,446
Renata Pentlinowska	4,77	8	1	1	0,596
Celina Sokołowska	4,40	8	1	1	0,55
Bronisława Ludwichowska	3,24	5	2	1	0,649
Renata Kokowska	2,64	7			0,378
Justyna Lesman	2,14	3	1	1	0,714
Wioletta Janowska	2,09	4			0,523
Renata Pliś	2,00	3			0,667
Sofia Ennau	2,00	2	2	1	1,000

3 km są rozgrywane często w ramach PE, by sprawniej zorganizować imprezę. Są dwie liderki w historii startów Polek jako reprezentantek: Lidia Chojecka i Wanda Panfil. Chojecka ma bardzo wysoki WMS na jeden start przeciętnie: 0,919. Z dotychczasowych konkurencji biegowych jest to 3 wynik. Lepsze miała Walasiewicz na 100 m 1, przy 7 startach oraz Katolik na 400 m. .

5 km

Zawodniczka	WMS	St.	Zw.	M	WMS/1
Wioletta Janowska	2,09	4			0,523
Dorota Gruca	1,78	4			0,444
Danuta Marczyk	1,22	2			0,611
Renata Pliś	1,00	1	1	1	1,000
Justyna Bąk	0,67	2			0,333
Karolina Kaczyńska	0,62	1			0,615
Lidia Chojecka	0,60	1			0,6
Grażyna Syrek	0,56	1			0,556
Danuta Nowakowska	0,46	1			0,462
Karolina Nadolska	0,46	1			0,462

5 km było rozgrywane bardzo rzadko, więc kolejność jest raczej przypadkowa. Na 18 startów w tej konkurencji Polki z listy „10” odniosły tylko jedno zwycięstwo.

10 km

Zawodniczka	WMS	St.	Zw.	M	WMS/1
Iwona Lewandowska	2,59	4	0		0,843
Karolina Nadolska	1,64	2		4	0,82
Katarzyna Rutkowska	1,48	2		5	0,74
Paulina Kaczyńska	0,66	1		14	0,66
Dominika Napieraj	0,50	1		20	0,50
Wanda Panfil	0,44	1			0,444
Renata Kokowska	0,33	2			0,167
Anna Rybicka	0,22	1			0,222
Małgorzata Sobańska	0,22	1			0,222
Dominika Nowakowska	0,14	1		17-21	0,14

Jeszcze mniej startów Polki rozegrały w biegu na 10 km. Dlatego na listę „załapało” się tylko 10 zawodniczek. Na rozegranych 7 startów, Polki nie wygrały ani razu. Taka lista to też duża przypadkowość.

Maraton

Zawodniczka	WMS	St.	Zw.	M	WMS/1
Renata Kokowska	1,78	2		6	0,89
Krystyna Chylińska	0,81	2		29	0,41
Izabela Zatorska	0,77	1		23	0,77
Anna Rybicka	0,72	1		27	0,72
Renata Pentlinowska	0,72	2		23	0,36
Lidia Camberg	0,68	1		31	0,68
Małgorzata Birbach	0,67	1		15	0,67
Ewa Szydłowska	0,64	1		16	0,64
Grażyna Mierzejewska	0,48	1		17	0,48
Ewa Wrzosek	0,38	1		27	0,38

80 m przez płotki i 100 m pł.

Zawodniczka	WMS	St.	Zw.	M	WMS/1
Grażyna Rabsztyn	18,71	21	14	1	0,891
Teresa Nowak	17,01	25	5	1	0,68
Maria Piątkowska	12,38	18	7	1	0,688
Teresa Sukniewicz	11,05	16	6	1	0,691
Teresa Ciepły	9,49	15	6	1	0,633
Elżbieta Żebrowska	9,07	15	6	1	0,605
Danuta Straszyńska	9,03	14	5	1	0,645
Janina Słowińska	7,81	16	2	1	0,488
Felicja Schabińska	6,80	8	5	1	0,85
Lucyna Langer	6,43	7	5	1	0,918

Bieg na 80 m przez płotki, przekształcony w bieg na 100 m przez płotki to dość wysoko oceniana przez polską historię startów konkurencja. Lekkoatletki z „10” na 155 startów odniosły 61 zwycięstw, czyli blisko 40 %. A liderka listy, Grażyna Rabsztyn ma jeszcze wyższy współczynnik zwycięstw. Wszystkie Polki na liście „10” uzyskały co najmniej 2 zwycięstwa. Więc w historii Panie szły łąką.

400 m przez płotki

Zawodniczka	WMS	St.	Zw.	M	WMS/1
Genowefa Błaszak	13,109	14	11	1	0,936
Anna Jesień	7,5	10	3	1	0,75
Krystyna Kasperczyk	4,957	6	3	1	0,826
Jolanta Stalmach	4,091	6	1	1	0,682
Joanna Linkiewicz	2,760	6			0,460
Małgorzata Pskit	2,667	4	1	1	0,667
Małgorzata Dunecka	2,526	3	2	1	0,842
Monika Warnicka	2,377	6			0,396
Zofia Zwolińska	2,154	4	1	1	0,538
Sylwia Pachut	2	2	2	1	1,00

Bieg na 400 m przez płotki ma w swej historii niezbyt długą tradycję. Polki z najlepszej „10” rozgrywały go 60 razy odnosząc 24 zwycięstwa. Więc bardzo dobry wynik, względem innych konkurencji. Lokomotywą była Genowefa Błaszak, odnosząc na 14 startów 11 zwycięstw. I ona też jest bezsprzecznie liderką list. A jej WMS, w skali przeciętnej 0,936 jest drugim dotychczasowym wynikiem licząc tylko konkurencje dotychczasowe.

3 km z przeszkodami

Zawodniczka	WMS	St.	Zw.	M	WMS/1
Katarzyna Kowalska	3,75	7	1		0,536
Justyna Bąk	2,33	4	1		0,583
Wioletta Janowska	1,37	2			0,684
Matylda Kowal	0,54	2			0,269
Patrycja Włodarczyk	0,33	1			0,333

3 km z przeszkodami to także konkurencja stosunkowo od niedawna rozgrywana na arenach międzynarodowych. Polki z „10” na 16 startów zdążyły uzyskać 2 zwycięstwa. A kolejność dziesiątki mimo niewielkiej liczby startów jakby nie przypadkowa.

Skok wzwyż

Zawodniczka	WMS	St.	Zw.	M	WMS/1
Jarosława Bieda	21,62	35	8	1	0,618
Danuta Hołowińska	12,04	22	5	1	0,547
Urszula Kielan	9,59	16	2,5	1	0,599
Maria Zielińska	7,22	17			0,425
Iwona Ronczewska	6,23	13	2	1	0,479
Danuta Bułkowska	6,10	11	2	1	0,554
Jolanta Komsa	5,13	8			0,642
Donata Jancewicz	4,96	7	2	1	0,66
Róża Bednarek	4,96	9	1,5	1	0,551
Danuta Prociów	4,94	15	1	1	0,329

Skok wzwyż ma wybitną liderkę na liście . Jest nią Jarosława Bieda.

Więcej niż 35 startów miała tylko Irena Szewińska na 100 i 200 m. I Bieda ma też na listach biegowych Wraz ze skokiem wzwyż 3 miejsce w wielkości WMS, powyżej 20 pkt. Ale pozostałe na liście niemal przeciętnie. Na 152 starty lekkoatletek z „10” 23 zwycięstwa. Nasza ostatnia gwiazda w skoku wzwyż Kamila Lićwinko ma za małą liczbę startów by się załapać na listę.

Tyczka

Zawodniczka	WMS	St.	Zw.	M	WMS/1
Monika Pyrek	9,48	11	7	1	0,862
Anna Rogowska	4,20	6	2	1	0,7
Anna Wielgus	0,944	2		5?	0,47
Kamila Przybyła	0,39	1			0,385
Justyna Śmietanka	0,15	1			0,154
Aleksandra Granda	0,11	1			0,111

To także konkurencja z niewielką liczą startów, tak że nie udało się sklecić pełnej dziesiątki.

Na 30 startów Polki uzyskały 9 zwycięstw. Głównie dzięki naszym 2 świetnym gwiazdom, które skończyły już karierę. I one właśnie przodują, a Pyrek uzyskała bardzo dobry wynik przeciętnego WMS.

Skok w dal

Zawodniczka	WMS	St.	Zw.	M	WMS/1
Elżbieta Krzezińska	19,24	24	14	1	0,802
Irena Szewińska	18,29	23	12	1	0,795
Anna Włodarczyk	15,51	25	6	1	0,62
Agata Karczmarek	10,33	15	4	1	0,689
Maria Bibro	9,04	13	5	1	0,696
Maria Piątkowska	8,49	15	2	1	0,566
Mirosława Sarna	6,25	18			0,347
Ryszarda Rurka	4,79	11	1	1	0,435
Małgorzata Sadalska	4,68	10	1	1	0,468
Maria Ciastowska	4,54	7	2	1	0,649

Skok w dal miał dotychczas 2 główne liderki: Elżbietę Krzezińską i Irenę Szewińską. Obie uzyskały w tej konkurencji ponad 10 zwycięstw. A „10” na 161 startów uzyskała 47 zwycięstw, czyli co najmniej nieźle.

Trójskok

Zawodniczka	WMS	St.	Zw.	M	WMS/1
Ilona Pazoła	2,754	7			0,393
Anna Jagaciak	2,519	4			0,638
Małgorzata Trybańska	1,909	4			0,477
Liliana Zagacka	1,889	4			0,472
Aneta Sadach	0,778	1			0,778
Urszula Włodarczyk	0,778	1			0,778

Aleksandra Fila	0,724	3	0,241
Joanna Skibińska	0,462	1	0,462
Agnieszka Stańczyk	0,4	1	0,4
Anna Starzak	0,308	1	0,308

Trójskok to także stosunkowo niedawno rozpoczęta konkurencja lekkoatletyczna. Liderką tabel nie jest ani Małgorzata Trybańska, ani Liliana Zagacka, ani nawet Anna Jagaciak, ale o dziwo Iwona Pazoła. A żadnej z pań nie udało się dotychczas uzyskać zwycięstwa. Na 26 startów dziesiątki żadnego zwycięstwa. Trójskok i 10 km to dwie konkurencje bez zwycięstw Polek, przy czym na 10 km Polki wystartowały 7 razy, a w trójskoku 26. Więc trójskok jest w gorszej pozycji.

Pchnięcie kulą

Zawodniczka	WMS	St.	Zw.	M	WMS/1
Ludwika Chewińska	30,91	42	15	1	0,736
Janina Kowalczyk	18,89	30	9	1	0,63
Eugenia Ciarkowska	15,81	32	6	1	0,494
Beata Habrzyk	13,67	15	4	1	0,912
Krystyna Zabawska	12,38	17	6	1	0,728
Stefania Kiewień	7,58	14	4	1	0,542
Janina Danilczuk	6,48	17			0,381
Magdalena Breguła	5,11	7	3	1	0,73
Jadwiga Wajs	4,40	7	3	1	0,629
Elżbieta Michalczak	4,04	10			0,404

Pchnięcie kulą jest obok rzutu dyskiem konkurencją w której wymiana zawodniczek odbywa się najrzadziej w porównaniu z innymi konkurencjami. Dlatego zawodniczki czołowej „10” mają 190 startów. Odniosły przy tym 50 zwycięstwa. Czyli nieco gorsza proporcja jak w biegach krótkich. Bezspieczną liderką jest Ludwika Chewińska. Odniosła ona 15 zwycięstw.

Rzut dyskiem

Zawodniczka	WMS	St.	Zw.	M	WMS/1
Krystyna Rykowska	26,66	44	13		0,606
Zofia Bobola	14,755	27	5		0,546
Danuta Gwardecka	12,46	24	4		0,519
Krystna Nadolna	11,88	20	5		0,594
Helena Dmowska	11,30	20	4		0,565
Joanna Wiśniewska	10,72	16	2	1	0,67
Renata Katewicz	9,34	19		2	0,492
Jadwiga Wajs	9,00	11	7		0,818
Jadwiga Wojtczak	8,67	17	4		0,51
Danuta Majewska	8,00	16	1		0,5

To konkurencja w której reprezentantki w najmniejszym stopniu podlegają wymianie. W czołowej „10” najmniejsza liczba startów to 11. A dziesiątka rozegrała ona aż 207 startów odnosząc 44 zwycięstwa. Mistrzyni olimpijska Halina Konopacka miała za mało startów by załapać się na listę.

Rzut młotem

Zawodniczka	WMS	St.	Zw.	M	WMS/1
Kamila Skolimowska	8,84	12	5	1	0,74
Urszula Włodarczyk	5,85	6	5	1	0,97
Joanna Fiodorow	4,32	6	1	1	0,72
Anna Pogroszewska	3,35	5		3?	0,67
Malwina Kopron	1,76	2		3?	0,85
Sandra Malinowska	0,44	2		18	0,22
Małgorzata Zadura	0,42	2		18?	0,21
Katarzyna Kita	0,09	1		22	0,09

W rzucie młotem startów jest szczególnie mało. Brylują dwie zawodniczki obie mistrzyni olimpijskie. Jedna uzyskała 5 zwycięstw na 12 startów, a druga 6 krotna rekordzistka świata na 6 startów 5 zwycięstw.

Rzut oszczepem

Zawodniczka	WMS	St.	Zw.	M	WMS/1
Daniela Jaworska	33,414	45	21		0,743
Ewa Gryziecka	12,96	17	9		0,762
Lucyna Krawcewicz	11,438	24	4		0,477
Genowefa Patla	11,127	16	5	1	0,695
Urszula Figwer	11,091	16	8		0,693
Bernadetta Blechacz	10,641	17	3		0,626
Teresa Trukawińska	7,955	13	4		0,612
Maria Jabłońska	7,015	19			0,369
Barbara Madejczyk	6,995	12	1	1	0,58
Jadwiga Majka	6,282	7	5		0,897

To także konkurencja z dużą liczbą zwycięstw „10” . Na 182 starty Polek z pierwszej dziesiątki 59 zwycięstw, nieźle. Bezsprzeczna liderka na 45 startów uzyskała 21 zwycięstw. Pozostałe zawodniczki z „10” także wielokrotnie zwyciężały, z wyjątkiem Teresy Trukawińskiej, w szczególności Ewa Gryziecka na 17 startów 9 zwycięstw.

5 km chód sportowy, w spotkaniach „klasycznych”

Zawodniczka	WMS	St.	Zw.	WMS/1	Lata
Kazimiera Mróz	2	2	2	1	1984-86
Anna Bąk	0,5	4		0,125	1984-87
Maria Lewandowska	0,286	1		0,286	1986

Starty w tej konkurencji są bardzo sporadyczne . I znalazły się tylko 3 reprezentantki. Odniosły one na 7 startów 2 zwycięstwa.

WIELOBÓJ (Trójbój, pięciobój, siedmio-bój) w ramach meczów "klasycznych"

Zawodniczka	WMS	St.	Zw.	WMS/1	Lata
-------------	-----	-----	-----	-------	------

Maria Piątkowska	1,667	2	1	0,833	1959-63
Maria Kwaśniewska	1	1	1	1	1931
Ryszarda Rurka	0,714	1		0,714	1970
Krystyna Lisiecka	0,714	2		0,357	1970-71
Halina Krzyżańska	0,667	2		0,333	1963-64
Elżbieta Krzesińska	0,6	1		0,6	1960
Halina Konopacka	0,4	1		0,4	1931
Grażyna Rabsztyn	0,286	1		0,286	1971
Barbara Sosgórnik	0,2	1		0,2	1959
Teresa Ciepły	0,2	1		0,2	1960

Bardzo niewiele startów. Na 16 dwa zwycięstwa. Kolejność jest przypadkowa.

4x100 m

Zawodniczka	WMS	St.	Zw.	WMS/1	Lata
Irena Szewińska	33,049	41	28	0,806	1963-79
Barbara Sobotta	24,094	32	19	0,753	1953-64
Maria Piątkowska	19,958	26	16	0,768	1951-64
Danuta Jędrejek	18,768	27	14	0,695	1966-77
Halina Górecka	14,17	18	12	0,787	1956-64
Barbara Bakulin	12,869	17	10	0,757	1971-75
Celina Gerwin	12,798	17	10	0,753	1957-62
Urszula Józwik	12,763	22	9	0,58	1969-73
Ewa Długolecka	12,717	19	9	0,669	1971-78
Teresa Ciepły	12,152	15	10	0,81	1959-65

Dla sztafet określiłem nieco inne zasady, by uwzględnić i te konkurencje w wykazie. Przy punktacji 5 do 2 w dwumeczu, każda zawodniczka uzyskuje punkty dzielone przez 4. Przy zwycięstwie 1,25 pkt, przy drugim miejscu 0,5 pkt. Jednocześnie zwycięstwo lub porażka przydzielane są całej czwórce. Przy trójmeczu punktacja wynosi 7:4:2. Przy wielomoczu np. 12 zespołów zwycięzca uzyskuje 13 pkt dzielone na 4, zdobywca 2 Miejsca 11 pkt dzielone na 4 itp. Czyli ta punktacja preferuje zwycięstwa, bo zamiast jednego jest ich czterech.

Z danych „10” wynika, że najlepsza czwórka to Szewińska, Sobotta, Piątkowska, Jędrejek. Chyba nie najlepsza. Poza listą jest np. Kłobukowska która na 12 startów wygrywała w sztafecie 12 razy. Czy też Walasiewicz, która na 5 startów wygrywała W sztafecie 4 razy. A sumie zawodniczki „10” w sztafecie na 234 starty wygrywały 137 razy. Pamiętajmy jednak o innej punktacji.

4x400 m

Zawodniczka	WMS	St.	Zw.	WMS/1	Lata
Elżbieta Katolik	18,389	27	10	0,681	1970-81
Krystyna Kacperczyk	14,238	23	8	0,619	1970-79
Genowefa Błaszak	13,59	19	4	0,715	1974-87

Danuta Piecyk	12,615	19	8	0,664	1970-75
Hanna Kowal	6,833	9	5	0,759	1970-72
Jolanta Januchta	6,741	14	3	0,481	1976-84
Grażyna Oliszewska	6,711	10	3	0,671	1979-82
Małgorzata Dunecka	6,261	9	4	0,696	1980-86
Zofia Zwolińska	5,507	9	3	0,612	1975-76
Bożena Zientarska	5,4	9	3	0,6	1970-72

Sztafeta 4x400 m kobiet rozgrywana była rzadziej niż 4x100 m. Dlatego ma 148 startów wśród zawodniczek „10”. Ale bardziej niż sztafeta 4x100 przypomina kolejnością 400 m indywidualne. Czołowa 4 sztafety to: Katolik - druga na liście 400 m, Kacperczyk - pierwsza, Błaszczak - czwarta i Piecyk - trzecia.

Na zakończenie kilka słów komentarza. Tabele „10” przesycone są nazwiskami reprezentantek z okresu „Wunderteamu”. Nieliczne są osoby z XXI wieku. - poza nowymi konkurencjami .

Wśród konkurencji uprawianych od lat są to Lidia Chojecka i Anna Jakubczak na 1500 m, Krystyna Zabawska w kuli - wszystkie zakończyły starty oraz Sofia Ennaoui, Renata Pliś i Justyna Lesman na 3 km, Joanna Wiśniewska - zawodniczki, które startują, lub są w trakcie kończenia kariery.

Nadto zastępowanie tradycyjnych dwumeczów, nowymi formami organizacji Zawodów pozbawiło szans na pełniejszy dopływ liczby meczy do polskich zawodniczek.

Jeszcze dwie tablice sumujące.

Pierwsza dotyczy „10” zawodniczek o największej liczbie startów w jednej konkurencji:

L.p	Zawodniczka	I.st	Konkurencja
1	Daniela Jaworska	45	RO
2	Kazimiera Rykowska	44	RD
3	Ludwika Chewińska	42	PK
4	Irena Szewińska	41	4X100
5	Irena Szewińska	39	100
6	Irena Szewińska	37	200
7	Jaroslawa Bieda	35	SW
8	Barbara Sobotta	32	4x100
9	Jadwiga Kowalczyk	30	PK
10	Danuta Wierzbowska	29	800

Skrót I.st oznacza liczbę startów w danej konkurencji.

Irena Szewińska znalazła się na tej liście 3 razy. Ale przodują miotaczki.

Druga tabela dotyczy WMS w jednej jakiejś konkurencji.

L.p	Zawodniczka	WMS	Konkurencja
1	Irena Szewińska	33,565	200
2	Daniela Jaworska	33,414	RO
3	Irena Szewińska	33,049	4X100
4	Irena Szewińska	32,372	100
5	Ludwika Chewińska	30,914	PK
6	Kazimiera Rykowska	26,661	RD
7	Barbara Sobotta	24,094	4x100
8	Jaroslawa Bieda	21,618	SW
9	Barbara Sobotta	19,865	200
10	Elżbieta Krzesińska	19,238	SD

Tym razem Szewińska bezsprzecznie prowadzi. Na liście jest też 3 razy. Niewiele brakowało by i w konkurencji skoku w dal znalazła się na tej liście. Oprócz niej 2 razy jest także Barbara Sobotta.

Rozdział 6 . "10" mężczyzn według wskaźnika wykorzystanych możliwości startowych dla poszczególnych konkurencji

100 m, 100 y

Zawodnik	WMS	St.	Zw.	M	WMS/1
Marian Foik	22,68	32	14	1	0,71
Zenon Nowosz	17,89	22	13,5	1	0,81
Marian Woronin	18,00	22	12	1	0,82
Wiesław Maniak	8,26	14	4	1	0,59
Aleksander Szenajch	7,82	12	4	1	0,65
Jerzy Juškowiak	7,72	11	6	1	0,70
Emil Kiszka	6,94	10	5	1	0,69
Marian Dudziak	6,71	9	3	1	0,75
Edward Trojanowski II	5,52	13	1	1	0,43
Jan Jarzębowski	4,84	12			0,40

Trójka sprinterów ławą okupuje symboliczne podium, a Maniak, jak zwykle

czwarty. I na Olimpiadzie i tu. Odnieśli sporo zwycięstw. A 100 metrów w zasadzie na trzy czwarte możliwości. W sumie „10” na 156 startów uzyskała 62,5 zwycięstwa, a połowa zwycięstwa przytrafiła się Nowoszowi .

200 m, 220 y

Zawodnik	WMS	St.	Zw.	M	WMS/1
Marian Foik	20,98	27	15	1	0,78
Jan Werner	13,71	19	5	1	0,72
Marian Woronin	11,02	15	6	1	0,73
Zenon Nowosz	7,98	13	4	1	0,61
Andrzej Badeński	7,54	13	4	1	0,58
Klemens Biniakowski	6,07	10	2	1	0,61
Leszek Dunecki	7,41	12	32	1	0,62
Edward Szmidt	5,60	11	2	1	0,51
Marcin Urbaś	5,51	8	1	1	0,69
Zdobysław Stawczyk	5,30	7	4	1	0,76

Doborowa obsada wielkich nazwisk, tak, że Urbaś ledwo zmieścił się do „10”.

A Foik, podobnie jak na setkę przoduje. Urbasiowi i Stawczykowi zabrakło trochę startów w

Reprezentacji Polski by być wyżej. Wszedł, o dziwo jeden sprzed II Wojny Światowej, wielce waleczny Klemens Biniakowski. Na 132 starty dziesiątka uzyskała 44 zwycięstwa.

400 m, 440 y

Zawodnik	WMS	St.	Zw.	M	WMS/1
Andrzej Badeński	20,63	26	13	1	0,79
Jan Werner	16,25	18	1	1	0,90
Klemens Biniakowski	14,63	18	10	1	0,81
Stanisław Swatowski	13,70	22	8	1	0,62
Gerard Mach	11,71	19	6	1	0,62
Jan Kowalski	11,14	17	7	1	0,66
Ryszard Podlas	10,38	14	4	1	0,74
Jan Balachowski	9,00	12	7	1	0,75
Zbigniew Jaremski	8,70	14	3	1	0,62
Jerzy Pietrzyk	8,64	13	2	1	0,66

Na podstawie liczby zwycięstw oraz dobrych przeciętnie WMS , można sądzić, że to bardzo dobra konkurencja. „10” uzyskała na 168 startów 61 zwycięstw, bardzo dobry wynik . Przoduje medalista olimpijski Andrzej Badeński, który w połowie startów odniósł zwycięstwa. Ale Jan Werner na 18 startów zwyciężał 14 razy. I każdy z dziesiątki zwyciężał co najmniej 2 razy, co wśród konkurencji jest rzadkością.

800 m, 880 y

Zawodnik	WMS	St.	Zw.	M	WMS/1
Andrzej Kupczyk	10,78	17	4	1	0,63
Zbigniew Makomaski	9,61	13	7	1	0,74
Marian Gęsicki	9,12	15	1	1	0,61
Ryszard Ostrowski	8,41	12	3	1	0,70
Witold Baran	8,38	15	3	1	0,56
Kazimierz Kucharski	7,81	9	7	1	0,87
Antoni Maszewski	7,22	10	3	1	0,72
Zbigniew Orywał	6,40	10	3	1	0,64
Stanisław Waškiewicz	5,42	11	2	1	0,49
Wacław Gąsowski	5,21	7	3	1	0,74

Dosyć zaskakujący jest układ tabeli „10” na 800 m. Nie ma w niej ani Czapiewskiego, ani Kszczota, ani Marcina Lewandowskiego. Mieli za mało startów w reprezentacji. A na czele listy Andrzej Kupczyk .

Dziesiątka zebrała tylko 36 zwycięstw na 118 spotkań. Czyli dobór zawodników był rozproszony. Dlatego też na liście jest aż 3 zawodników z międzywojennej Polski. Kucharski ma na 9 spotkań 7 zwycięstw i najlepszy z „10” WMS na jeden start.

1500 m, 1 mila

Zawodnik	WMS	St.	Zw.	M	WMS/1
----------	-----	-----	-----	---	-------

Henryk Szordykowski	18,14	23	14	1	0,79
Witold Baran	14,60	22	7	1	0,66
Stefan Lewandowski	12,73	19	6	1	0,67
Janusz Kusociński	9,14	10	8	1	0,91
Mirosław Żerkowski	8,97	17	4	1	0,53
Henryk Wasilewski	7,98	14	2	1	0,57
Kazimierz Kucharski	6,67	8	4	1	0,83
Zbigniew Orywał	6,00	13	4	1	0,51
Bolesław Kowalczyk	5,19	10	3	1	0,52
Marcin Lewandowski	4,91	6	2	1	0,82

Na czele list jest Henryk Szordykowski, który na 23 starty wygrał 14 biegów czyli ponad połowę. A cała „10” uzyskała też bardzo dobry wynik, gdyż na 141startów 51 razy wygrywała. W tej dziesiątce znów znalazły się dwa nazwiska z okresu międzywojennego, a Janusz Kusociński na 10 startów 8 razy wygrywał. Imponujące.

3000 m

Zawodnik	WMS	St.	Zw.	M	WMS/1
Bogusław Psujek	2,462	4	1		0,615
Bartosz Nowicki	1,273	2			0,636
Krzysztof Żebrowski	1,154	2	1		0,577
Krzysztof Wesołowski	1,125	2			0,563
Leszek Zblewski	1,111	2			0,556
Janusz Kusociński	1	1	1		1
Sławomir Kapiński	1	1	1		1
Waldemar Glinka	1	1	1		1
Yared Shegumo	1	2			0,5
Łukasz Parszczyński	0,909	2			0,455

Konkurencja bardzo rzadko rozgrywana, stąd przypadkowe wyniki i pierwsze miejsce Bogusława Psujka i drugie Bartosza Nowickiego .

Na 19 startów „10” uzyskała 4 zwycięstwa.

3+5 km (też 3 mile)

Zawodnik	WMS	St.	Zw.	M	WMS/1
Kazimierz Zimny	22,01	30	14	1	0,73
Janusz Kusociński	14,64	15	14	1	0,98

Lech Boguszewicz	12,71	22	6	1	0,58
Zdzisław Krzyszkowiak	11,06	13	8	1	0,85
Józef Noji	7,94	9	6	1	0,88
Jerzy Kowol	7,91	13	3	1	0,58
Jerzy Chromik	5,87	7	4	1	0,84
Edward Stawiarz	5,14	9	2	1	0,57
Alojzy Graj	5,09	8	2	1	0,646
Bronisław Malinowski	4,86	7	2	1	0,69

Pasjonujący symboliczny pojedynek wielkich asów polskich biegów.

Dziesiątka na 130 startów odniosła 60 zwycięstw, czyli prawie połowę.

A Janusz Kusociński na 14 startów 13 zwycięstw. Mimo to nie zajął pierwszego miejsca, bo miał za mało startów. Złoto symboliczne dla Kazimierz Zimnego, którego kibice zapamiętali, ze świetnego finiszu w ostatnich latach kariery. I ponownie dwójka biegaczy z okresu międzywojennego.

10 km (też 6 mil)

Zawodnik	WMS	St.	Zw.	M	WMS/1
Stanisław Ożóg	15,76	26	7	1	0,61
Kazimierz Podolak	8,71	16	3	1	0,54
Kazimierz Zimny	8,57	10	7	1	0,86
Edward Stawiarz	6,48	10	4	1	0,65
Ryszard Kopijarz	5,81	10	2	1	0,58
Józef Noji	5,67	6	1		0,94
Henryk Piotrowski	4,91	9	2	1	0,55
Mieczysław Kierlewicz	4,00	10	1	1	0,40
Henryk Nogala	3,64	5	1	1	0,73
Jerzy Kowol	3,50	7	1	1	0,50

10 km jest konkurencją, dla której dobór reprezentantów był dość rozproszony.

Dlatego „10” zebrała tylko 109 startów odnosząc w nich 34 zwycięstwa. Nadto

w rozgrywkach PE i w wielu meczach dwu-drużynowych 10 km było dość często, pomijane. Niezawodny Ożóg, jakby stworzony do tego dystansu zdobył symboliczne złoto. A Zimny Na 10 startów uzyskał 7 zwycięstw. Mistrza Olimpijskiego Kusocińskiego nie ma na liście. Rozegrał tylko 3 spotkania odnosząc 2 zwycięstwa. Ale np. Noji, też z międzywojnia na 6 spotkań 5 razy wygrywał i na listę się załapał.

110 przez płotki

Zawodnik	WMS	St.	Zw.	M	WMS/1
Edward Bugała	18,02	37	3	1	0,49
Leszek Wodzyński	12,38	20	4	1	0,62
Romuald Giegiel	12,59	21	2	1	0,60
Jan Pusty	12,00	16	1	1	0,75
Adam Kołodziejczyk	10,32	23	2	1	0,45
Roman Muzyk	10,15	18	5	1	0,56
Marek Józwik	9,90	16	3	1	0,62
Mirosław Wodzyński	9,33	13	5	1	0,72
Wojciech Trojanowski I	9,15	17	3	1	0,54
Stefan Nowosielski	8,20	11	4	1	0,75

Konkurencja w której wytrzymałość startów przeważała nad błyskotliwością wyników. Dlatego lideruje Edward Bugała, przed braćmi Wodzyńskimi , Pustym, czy Józwikiem. Noga czy Kohutek rozegrali za mało startowali by na listę się załapać. A „10” na 191 startów odniosła 38 zwycięstw.

I znowu 2 zawodników z okresu międzywojnia na liście.

400 m przez płotki

Zawodnik	WMS	St.	Zw.	M	WMS/1
Jerzy Hewelt	12,57	19	5	1	0,66
Tadeusz Kulczycki	12,16	16	7	1	0,76
Stefan Kostrzewski	11,20	14	8	1	0,80
Antoni Maszewski	10,53	18	4	1	0,59
Ryszard Szparak	10,45	17	2	1	0,61
Janusz Kotliński	9,48	12	7	1	0,79
Zdzisław Kumiszcz	9,17	16	5	1	0,57
Wilhelm Weinstadt	5,91	8	3	1	0,74
Witold Banaszak	5,82	9	2	1	0,65
Zenon Serafin	5,66	11	1	1	0,52

Nasi najwięksi mistrzowie Januszewski i Plawgo za mało startowali w reprezentacji by załapać się na listę, 6 i 5 razy odpowiednio. Stąd symbolicznie wygrał Jerzy Hewelt, srebro zdobył Tadeusz Kulczycki, a brąz Stefan Kostrzewski z okresu międzywojnia. Kostrzewski na 14 startów uzyskał 8 zwycięstw. A cała dziesiątka na 138 startów 43 zwycięstwa.

3 km z przeszkodami

Zawodnik	WMS	St.	Zw.	M	WMS/1
Kazimierz Maranda	13,39	20	5	1	0,67
Bronisław Malinowski	13,25	14	11	1	0,95
Zdzisław Krzyszkowiak	12,60	14	12	1	0,90
Krzysztof Wesołowski	10,94	17	4	1	0,64
Jerzy Chromik	9,65	11	8	1	0,88
Edward Szklarczyk	9,63	15	4	1	0,64
Bogusław Mamiński	8,33	10	4	1	0,83
Rafał Wójcik	5,70	9			0,63
Edward Motyl	4,80	14			0,34
Alojzy Graj	4,63	10	1	1	0,46

12 zwycięstw w 14 startach oraz 11 zwycięstw w 13 startach nie pozwoliły 2 Mistrzom Olimpijskim Krzyszkowiakowi i Malinowskiemu na symboliczne pierwszeństwo w tabeli. Uzyskali przeciętnie bardzo wysokie WMS. Ale liderem tabel jest Kazimierz Maranda. W sumie „10” na 131 startów uzyskała 47 zwycięstw. Chromik, rekordzista świata zajął 4 miejsce.

Skok wzwyż

Zawodnik	WMS	St.	Zw.	M	WMS/1
Jacek Wszzoła	23,17	29	15	1	0,80
Edward Czernik	19,25	28	12	1	0,69
Zbigniew Lewandowski	13,02	23	5	1	0,57
Jerzy Pławczyk	8,33	13	4	1	0,64
Janusz Skupny	8,17	14	2	1	0,58
W. Gołębiowski	7,03	12	4	1	0,59
Grzegorz Sposób	5,25	8	1	1	0,66
Janusz Trzepizur	5,20	8	3	1	0,65
Kazimierz Fabrykowski	4,83	11			0,44
Artur Partyka	4,82	6	2	1	0,80

Tym razem Mistrz Olimpijski na czele tabeli, bo i dużo startów i połowa z tych startów to zwycięstwa. W przeciwieństwie do niego Artur Partyka zajął w tabeli 10 miejsce, bo startów było za mało. Przedwojenny rekordzista Europy Jerzy Pławczyk zajął 4-te miejsce. A dziesiątka w sumie na 151 startów uzyskała 47 zwycięstw.

Tyczka

Zawodnik	WMS	St.	Zw.	M	WMS/1
Władysław Kozakiewicz	18,15	24	13	1	0,76
Wojciech BuciarSKI	13,53	21	5,5	1	0,64
Adam Krzesiński	12,77	24	4,5	1	0,53
Tadeusz Ślusarski	12,45	20	6	1	0,62
Wilhelm Schneider	11,11	14	8,9	1	0,79
Janusz Gronowski	10,44	18	5,5	1	0,58
Włodzimierz Sokołowski	10,40	22	1	1	0,47
Zenon Ważny	10,22	14	6	1	0,73
Stefan Adamczak	9,80	14	5,5	1	0,70
Edward Adamczyk	9,63	10	9	1	0,96

Skok o tyczce należał do dość silnych polskich konkurencji, a zawodnicy utrzymywali się w reprezentacji długo.

Każdy z „10” miał co najmniej 10 startów, a z wyjątkiem jednego pozostali około 5 zwycięstw. Dlatego dziesiątka na 178 startów uzyskała 63,9 zwycięstwa. Nasz Mistrz Olimpijski na czele tabeli. Władysław Kozakiewicz na 24 starty uzyskał 12 zwycięstw. I ponownie w tabeli znalazło się 2 zawodników z okresu międzywojennego. Schneider na 14 startów uzyskał prawie 9 zwycięstw.

Skok w dal

Zawodnik	WMS	St.	Zw.	M	WMS/1
Henryk Grabowski	19,13	23	15	1	0,83
Grzegorz Cybulski	16,71	20	11	1	0,83
Kazimierz Kropidłowski	14,88	23	8	1	0,65
Andrzej Stalmach	11,72	19	5	1	0,62
Stefan Sikorski	11,64	16	9	1	0,73
Stanisław Jasułka	9,55	17	2	1	0,56
Józef Szmidt	7,60	12	1	1	0,63
Zbigniew Iwański	6,85	10	2	1	0,69
Zdzisław Nowak	6,56	12	1	1	0,55
Waldemar Stępień	6,26	8	6	1	0,78

W skoku w dal czołowa dziesiątka na 159 startów uzyskała 63 zwycięstwa, czyli nieźle. Dwaj liderzy tabeli Henryk Grabowski na 23 starty uzyskał 15 zwycięstw, a Grzegorz Cybulski na 19 startów 10 zwycięstw.

Józef Szmidt z trójskoku zajął w skoku w dal siódme miejsce odnosząc na 12 startów 5 zwycięstw. I ponownie dwóch zawodników

z okresu międzywojnia.

Trójskok

Zawodnik	WMS	St.	Zw.	M	WMS/1
Józef Szmidt	29,97	36	22	1	0,83
Ryszard Malcherczyk	26,08	33	16	1	0,79
Michał Joachimowski	15,08	20	9	1	0,75
Jan Jaskólski	13,60	22	8	1	0,60
Eugeniusz Biskupski	12,58	19	4	1	0,66
Zdzisław Hoffmann	9,01	13	5	1	0,69
Zygmunt Weinberg	6,98	9	4	1	0,78
Ryszard Garnys	7,77	12	2	1	0,65
Andrzej Sontag	5,63	7	3	1	0,80
Andrzej Puławski	4,42	10	1	1	0,44

Trójskok był dla Polaków świetną konkurencją. „10” na 178 startów uzyskała 73 zwycięstwa, czyli niemal połowę. Nasza para znana z Wunderteamu: Schmidt – Malcherczyk okupuje dwa pierwsze miejsca w tabeli.

Józef Szmidt na 36 startów uzyskał 22 zwycięstwa, przy czym znaczną część porażek poniósł w początkowym okresie startów w reprezentacji, gdy był jeszcze „zielony”. Inni Polacy z dziesiątki też bardzo dobrzy.

Np. Joachimowski na 20 startów uzyskał 9 zwycięstw.

Pchnięcie kulą

Zawodnik	WMS	St.	Zw.	M	WMS/1
Władysław Komar	32,80	45	23	1	0,73
Alfred Sosgórnik	31,67	45	18	1	0,70
Zygmunt Heliasz	13,59	18	9	1	0,76
Eugeniusz Kwiatkowski	12,99	25	5	1	0,52
Edmund Antczak	11,53	25	3	1	0,46
Helmut Krieger	10,88	16	4	1	0,68
Tomasz Majewski	10,18	13	2	1	0,78
Janusz Gassowski	9,84	15	4	1	0,66
Mieczysław Łomowski	5,82	8	3	1	0,73
Witold Gerutto	5,39	7	3	1	0,77

Pchnięcie kulą to też bardzo silna polska konkurencja. I z okresu

międzywojennego i po wojnie.

Czołowa dziesiątka na 213 startów uzyskała 73 zwycięstwa. Więc bardzo dużo zwycięstw tyle ile w trójskoku i w rzucie oszczepem. Najwięcej zwycięstw czołowa „10” uzyskała na 400 m, 75, nie licząc sztafet. Przewodzi Mistrz Olimpijski Władysław Komar , który na 45 startów uzyskał 23 zwycięstwa. Nasz drugi Mistrz Olimpijski Tomasz Majewski miał za mało startów i zajął symbolicznie 7 pozycję. W dziesiątce zmieściło się aż 3 zawodników z okresu międzywojennego, a przedwojenny rekordzista świata Zygmunt Heliasz zdobył , symbolicznie , brąz, uzyskując na 18 startów 9 zwycięstw.

Rzut dyskiem

Zawodnik	WMS	St.	Zw.	M	WMS/1
Edmund Piątkowski	43,69	54	33	1	0,81
Zygmunt Begier	21,11	40	6	1	0,53
Stanisław Wołodko	20,53	33	6	1	0,62
Dariusz Juzyszyn	9,28	17	5	1	0,55
Zygmunt Heljasz	9,14	17	4	1	0,54
Piotr Małachowski	9,12	11	4	1	0,83
Eligiusz Wachowski	7,60	14	2	1	0,54
Andrzej Krawczyk	6,60	13		2	0,51
Józef Baran II	6,36	8	4	1	0,80
Zbigniew. Gryźboń	5,50	13	2	1	0,42

W rzucie dyskiem w dziesiątce znalazło się także 3 zawodników z okresu międzywojennego. Heljasz tym razem czwarty. I jak w trójskoku na czele para z Wunderteamu: Piątkowski - Begier. Piątkowski jest bezsprzecznie liderem uzyskując na 54 startu 33 zwycięstwa. Czyli bardzo wysokie WMS. A cała „10” na 210 startów uzyskała 66 zwycięstw.

Rzut młotem

Zawodnik	WMS	St.	Zw.	M	WMS/1
Tadeusz Rut	32,92	41	27	1	0,80
Olgierd Ciepły	24,76	40	10	1	0,62
Stanisław Lubiejewski	13,31	21	6	1	0,63
Ireneusz Golda	12,19	23	3	1	0,53
Szymon Ziółkowski	11,95	13	10	1	0,92
Szymon Jagliński	11,48	22	2	1	0,52

Mariusz Tomaszewski	9,00	16	1	1	0,56
Paweł Fajdek	7,54	8	4	1	0,94
Alfons Niklas	7,16	13	2	1	0,55
Henryk Królak	5,53	9	2	1	0,61

W rzucie młotem przoduje także para Wunderteamu: Rut – Ciepły.

Zestawy dziesiątek, są więc swoistym hołdem dla zawodników naszej wspaniałej, męskiej drużyny. Dwa nasze wielkie asy z ostatniego okresu: Ziółkowski (w tabeli 5-ty) i Fajdek (brak) nie zajmują żadnych czołowych miejsc – za mało startów w reprezentacji. Ziółkowski na 12 startów w 9 zwyciężył. Ale Rut startów miał 41, w 27 zwyciężając. A „10” w sumie na 201 startów zwyciężała 63 razy.

Rzut oszczepem

Zawodnik	WMS	St.	Zw.	M	WMS/1
Janusz Sidło	53,77	64	43	1	0,84
Władysław Nikiciuk	18,90	28	9	1	0,68
Piotr Bielczyk	10,93	16	6	1	0,68
Zbigniew Radziwonowicz	9,74	17	1	1	0,57
Franciszek Mikrut	6,82	11	3	1	0,62
Józef. Głogowski	6,48	10	3	1	0,65
Rajmund Kółko	6,41	10	2	1	0,64
Stanisław Gorak	6,26	12	1	1	0,52
Wiesław Sierański	6,24	11	2	1	0,57
Władysław Mikrut	6,20	10	2	1	0,62

Supremacja Sidły jest niepodważalna. Na 64 starty uzyskał 43 zwycięstwa.

To dało WMS na poziomie 0,84 przeciętnie, bardzo wysoki. Pozostali też na wysokim poziomie. A przecież na liście jest 3 zawodników z okresu międzywojennego. W sumie na 187 startów 73 zwycięstwa.

Chód na 2 km, rozegrany jednorazowo w 1922 r. – pomijam w zestawie.

Chód na 10 km

Zawodnik	WMS	St.	Zw.	WMS/1	Lata
Zdzisław Szlapkin	2,375	4		0,594	1982-84
Jan Ornoch	1,714	3		0,571	1975-79
Bogdan Bułakowski	1,429	3		0,476	1978-93
Jan Kłos	0,667	1		0,667	1986
Grzegorz Lenzion	0,444	2		0,222	1984-86
Stanisław Rola	0,222	1		0,222	1984

Jerzy Pater	0,143	1	0,143	1975
Bogusław Duda	0,143	1	0,143	1982

Chód na 10 km w ramach konkurencji klasycznych rozgrywany był sporadycznie.

I nie udało się zebrać dziesięciu zawodników . „8” zawodników startowało 16 razy i nie uzyskało ani jednego zwycięstwa. Więc i kolejność na liście jest przypadkowa.

Chód na 20 km

Ponieważ spotkania specjalistyczne w chodzie sportowym męskim przeważają liczbą zdecydowanie nad występami Polaków w ramach drużyny celowo nie zamieszczam tabel ani na 20, ani na 50 km. Tabele wprowadzę w tomie III którego tematyką są spotkania specjalistyczne.

Dziesięciobój

Zawodnik	WMS	St.	Zw.	M	WMS/1
Ryszard Katus	2,5	4	1		0,625
Ryszard Skowronek	1,571	2	1		0,786
Tadeusz Janczenko	1,231	4			0,308
Leszek Fidusiewicz	0,6	1			0,6
Tadeusz Grzegorzewski	0,4	1			0,4
Jerzy Detko	0,2	1			0,2

Dziesięciobój był rozgrywany sporadycznie i dlatego zmieściło się tylko 6 zawodników. Na 29 startów uzyskali oni 2 zwycięstwa. Mimo to lista ułożyła się w logicznej kolejności bo prowadzi Katus przed Skowronkiem

4X100 m

Zawodnik	WMS	St.	Zw.	M	WMS/1
Marian Foik	28,452	36	25		0,79
Zenon Nowosz	20,984	30	14		0,699
Zenon Licznerski	20,625	29	15		0,711
Jan Jarzębowski	18,194	24	16		0,758
Marian Woronin	16,059	21	14		0,765
Zenon Baranowski	15,737	19	14		0,828
Tadeusz Cuch	14,359	20	11		0,718
Leszek Dunecki	13,25	16	12		0,828
Edward Szmidt	12,522	18	10		0,696
Stanisław Wagner	12,484	16	10		0,78

Biegi sztafetowe rządzą się swoimi sprawami, które opisałem przy

omawianiu kobiecych sztafet. I też punktację w nich. Sztafeta 4x100

mężczyzn na 229 startów wygrywała 141 razy. Ale zwycięzcami zostaje

nie 1 zawodnik, a czwórka. Według tych danych sztafeta polska nr 1 to skład: Marian Foik, Zenon Nowosz, Zenon Licznerski, Jan Jarzębowski.

Rekordzista Europy na 100 m Marian Woronin jest dopiero

piąty, bo miał za mało startów. Foik na 34 starty miał 25 zwycięstw.

4x400 m

Zawodnik	WMS	St.	Zw.	M	WMS/1
Andrzej Badeński	32,174	36	29		0,894
Jan Werner	22,667	25	18		0,907
Stanisław Swatowski	21,491	31	15		0,693
Jan Balachowski	20,489	22	19		0,931
Zbigniw Jaremski	16,286	21	12		0,776
Edmund Borowski	15	15	15		1
Jerzy Pietrzyk	13,818	19	7		0,727
Gerard Mach	13,101	21	8		0,624
Stanisław Grędziński	11,613	13	10		0,893
Jan Kowalski	11,529	17	9		0,678

Skład złotej symbolicznie sztafety to Andrzej Badeński, Jan Werner,

Stanisław Swatowski, Jan Balachowski. Bardzo dobry, bo to zawodnicy

pierwszego rzutu. Czołowa „10” zawodników na 220 startów w sumie

uzyskała 142 zwycięstwa. Andrzej Badeński ma imponujący rekord – na

36 startów 29 zwycięstw. A Edmund Borowski jeszcze lepszy – na 15

startów 15 zwycięstw. Niesamowite.

I jak u kobiet, na zakończenie trzy, tym razem, tablice sumujące.

Pierwsza dotyczy „10” zawodników o największej liczbie startów w

jednej konkurencji:

L.p.	Zawodnik	I.s t	Konkurencj a
1	Janusz Sidło	64	RO
2	Edmund Piątkowski	54	RD
3-4	Władysław Komar	45	PK
	Alfred Sosgórnik	45	PK
5	Tadeusz Rut	41	RM
6-7	Zenon Begier	40	RD
	Olgierd Ciepły	40	RM
8	Edward Bugała	37	110 m

			płotki
9-11	Andrzej Badeński	36	4x400
	Marian Foik	36	4x100
	Józef Szmidt	36	TRÓJSKOK

Skrót l.st oznacza liczbę startów w danej konkurencji.
Na tej liście przodują miotacze okupując 7 pierwszych miejsc..

Druga tabela dotyczy WMS w jednej jakiejś konkurencji.

L.p	Zawodnik	WMS	Konkurencja
1	Janusz Sidło	53,76 7	RO
2	Edmund Piątkowski	43,68 8	RD
3	Tadeusz Rut	32,91 5	RM
4	Władysław Komar	32,80 2	PK
5	Andrzej Badeński	32,17 4	4x400
6	Alfred Sosgórnik	31,67 4	PK
7	Józef Szmidt	29,97	TRÓJSKOK
8	Marian Foik	28,45 2	4x100
9	Ryszard Malcherczyk	26,08 4	TRÓJSKOK
10	Olgierd Ciepły	24,76 5	RM

Ponownie przodują miotacze okupując 4 pierwsze miejsca i 6 w dziesiątce.

Dodam jeszcze jedną tabelę dotyczącą WMS na jeden start, czyli rzeczywistą skuteczność startową

L.p	Zawodnik	WMS/ 1	St	Zw	Konkurencja
1	Edmund Borowski	1,000	1 5	15	4x400 m
2	Janusz Kusociński	0,974	1 4	13	5 km
3	Bronisław Malinowski	0,947	1 3	11	3 km z przeszkodami
4	Józef Noji	0,944	6	5	10 km
5	Jan Balachowski	0,931	2 2	19	4x400 m
6	Janusz Kusociński	0,914	1	8	1500 m

			0		
7	Szymon Ziółkowski	0,912	1 2	9	Rzut młotem
8	Jan Werner	0,907	2 5	18	4x400 m
9	Jan Werner	0,903	1 8	14	400 m
10	Zdzisław Krzyszkowiak	0,900	1 4	12	3 km z przeszkodami

Przyjemnie spojrzeć na listę w której Polacy wygrywają niemal wszystkie swoje starty. Na czele wielki szczęściarz sztafety 4x400 m, Edmund Borowski na 15 startów 15 zwycięskich. Indywidualnie na 400 m uzyskał na 6 startów 1 zwycięstwo i 0,647 w WMS/1 . Dalej na liście Janusz Kusociński, który okupuje 2 miejsca. Zaznaczę, według danych Mariana Rynkowskiego, można było zauważyć 4 zwycięstwa Janusza Kusocińskiego w jednym trójmeczcu z Estonią i Łotwą w 1930 r. Były to dystanse: 800, 1500 , 5000, 10000 metrów.

W dziesiątce zawodników międzywojnia znalazł się też Józef Noji. Przewodzi Konkurencja słynnej sztafety „Lisowczyków”, przy czym Jan Werner, zdobył 2 miejsca na liście. A 3 km z przeszkodami miało jeszcze tuż za listą, Jerzego Chromika, rekordzistę świata. Tym razem na liście nie ma ani skoczków, ani miotaczy – sami biegacze, z wyjątkiem Mistrza Olimpijskiego Ziółkowskiego.

I na zakończenie tego tomu przedstawiam pełny wykaz reprezentantów Polski, którzy występowali w barwach Europy w pucharach kontynentalnych.

Tabl. Puchar kontynentalny i udział w nim Polek i Polaków

Rok i miejsce	Liczba drużyn	Miejsce i punkty Europy		Liczba	
		Kobiety	Mężczyźni	Polki	Polacy
1977, Dusseldorf	8	1, 109	4, 111	3	4
1979, Montreal	8	3, 88	2, 112	2	8
1981, Rzym	9	2, 110	1, 147	5	5
1985, Canberra	8	3,	4,	4	1

		86,9	97,5		
1989, Barcelona	9	4, 89	2, 127	-	1
1992, Hawana	8	2, 94	3, 99	1	-
1994, Londyn	8	1, 111	4, 91	-	-
1998, Johannesburg	8	2, 94	2, 110	-	1
2002, Madryt	9	3, 126	2, 121	2	-
2006, Ateny	9	2, 126	1, 140	1	3
2010, Split	4	1,	429,5	0	3
2014, Marrakesz	4	1,	447,5	2	6
2018, Ostrawa	4	2,	233	5	4

Źródło: dane IAAF z Internetu ([http://www.iaaf.org/mm/document/competitions/...](http://www.iaaf.org/mm/document/competitions/))

Uwagi. 1. W 2006 r. w rywalizacji uczestniczyła polska drużyna kobieca, zajmując 5 miejsce.

2. W latach od 2010 r. zmieniono system rozgrywek. Punktację ustalono jako łączną dla kobiet i mężczyzn, ustalono nowe między kontynenty, a w każdym z nich uczestniczyło po 2 reprezentantów w każdej konkurencji.

Z tabeli wynika, że Europa ma bardzo silną pozycję w lekkoatletyce – i u kobiet i u mężczyzn. Zwłaszcza w ostatnich latach. Ponieważ w 10 rozgrywkach Europę w jednej konkurencji reprezentował tylko 1 przedstawiciel to liczba Polek i Polaków jest znaczna, zwłaszcza w Dusseldorfie, Montrealu, Rzymie, Ostrawie i Marrakeszu.

Oto oni, ich miejsca i wyniki:

1977: 1 miejsce Irena Szewińska 22.71; 1 miejsce Irena Szewińska 49.52; 1 miejsce Grażyna Rabsztyn 12.70; 2 miejsce Irena Szewińska 4 zmiana sztafety 4x400 m (49.8) 3:25.8; 4 miejsce Ryszard Podlas 45.60; 4 miejsce Jan Pusty 13.66; 3 miejsce Jacek Wszola 2.24; 2 miejsce Władysław Kozakiewicz 5.55; 2 miejsce Ryszard Podlas, 2 zmiana sztafeta 4x400 (44.9) 3:02:47 .

1979: 3 miejsce Irena Szewińska 51.15; 1 miejsce Grażyna Rabsztyn 12.67;

4 miejsce Irena Szewińska 4 zmiana sztafety 4x400 (49,8) 3:27.39; 3
miejsce Marian Woronin 10.28; 2 miejsce Leszek Dunecki 20.50; 5
miejsce Jan Pusty 13.88; 2 miejsce Jacek Wszola 2,27; 6 miejsce
Grzegorz Cybulski 7.66; 3 miejsce Jerzy Brunner, Leszek Dunecki,
Zenon Licznarski, Marian Woronin, sztafeta 4x100 m, 38.85; 2 miejsce
Ryszard Podlas 1zmiana sztafeta 4x400 (46.2) 3:00.80 .

1981: 3 miejsce Jolanta Januchta 1:58.32; 4 miejsce Anna Bukis 4:06.72; 3 miejsce
Lucyna Langer 12.97; 8 miejsce Genowefa Błaszczak 56.20; 3 miejsce
Anna Włodarczyk 6.59; 1 miejsce Bogusław Mamiński 8:19.89; 1 miejsce
Jerzy Brunner, Leszek Dunecki, Zenon Licznarski, Marian Woronin,
sztafeta 4x100 m, 38.73 .

1985: 4 miejsce Ewa Kasprzyk 23.05; 7 miejsce Genowefa Błaszczak 57.50; 3 miejsce
Iwona Pakuła 1zmiana sztafety 4x100 m 43,38; 3 miejsce Ewa Pisiewicz
2 zmiana sztafety 4x100 m 43,38; 3 miejsce Ewa Kasprzyk 4 zmiana sztafety
4x100 m 43,38; 7 miejsce Marian Woronin 10.45 .

1989: dyskwalifikacja Adam Nagórka .

1992: 2 miejsce Małgorzata Rydz 4:18.16 .

1998: 4 miejsce Paweł Januszewski 48.49; 6 miejsce 4 zmiana sztafety
4x400 (45,31) 3:03.95. .

2002: 4 miejsce Grażyna Prokopek , 1 zmiana sztafety 4x400 m (52.5e) 3:29.21 .

2006: 1 miejsce Elżbieta Skolimowska ; 5 miejsce Krzysztof Dąbrowski 46.61; 3
miejsce Marek Plawgo 48.76; 5 miejsce Rafał Wieruszewski 1 zmiana
sztafety 4x400 (46.77) 3:03.90; 5 miejsce Daniel Dąbrowski 3 zmiana
sztafety 4X400 (45.56) 3:03.90.

2010: 2 miejsce Marcin Lewandowski 1:44.81; 2 miejsce Tomasz Majewski 21.22;
4 miejsce Piotr Małachowski 64.20 .

2014: 5 miejsce Renata Pliś 4:08.65; 1 miejsce Anita Włodarczyk 75.21; 3 miejsce
Adam Kszczot 1:45.72; 8 miejsce Krystian Zalewski 8:47.68; 5 miejsce
Paweł Wojciechowski 5.40; 5 miejsce Tomasz Majewski 20.35; 6 miejsce
Robert Urbanek 60.27; 7 miejsce Paweł Fajdek 78.05 .

2018: 2 miejsce Anna Włodarczyk 73.45; 5 miejsce Paulina Guba 18.94; 6 miejsce

Justyna Święty 51.64; 6 miejsce Anna Sabat 2:04.43; 7 miejsce Sofia

Ennaoui 4:22.56; 2 miejsce Marcin Lewandowski 3:40.42; 3 miejsce

Michał Haratyk 21.36; 5 miejsce Michał Rozmys 1:747.05; 6 miejsce

Wojciech Nowicki 71.74.

W jakich w/w konkurencjach były to starty? Zdecydowana większość czytaczy wie to z pewnością. Pozostałym sprawę wyjaśnią informacje w tomie IV, jeśli zostanie wydany, w którym pokusimy się o klasyfikację najlepszych „10” we wszystkich konkurencjach lekkoatletycznych z wyważenia kolejności w okresie 100-lecia PZLA według różnych kryteriów startowych. Czy do tego dojdzie, nie wiadomo. W sumie Polki w barwach Europy wygrywały 5 razy, w tym Irena Szewińska i Grażyna Rabsztyń po 2 razy, a ponadto Elżbieta Skolimowska (jako reprezentantka ekipy polskiej, a nie Europy) i Anita Włodarczyk. Czyli z 4 3 mistrzyni olimpijskie. U mężczyzn było jedno zwycięstwo Bogusława Mamińskiego oraz jedno polskiej sztafety 4x100m. A pozostałe zajęte przez Polki i Polaków miejsca są w zdecydowanej większości bardzo dobre. Czytelnik tego tomu ma szansę by zauważyć, że reprezentanci Polski w okresie 100-lecia uzyskiwali bardzo znaczące wyniki.

Warszawa Maj. 2018 r.

Rozdział 5 „10” kobiet według wskaźnika wykorzystanych możliwości startowych w poszczególnych konkurencjach

Stulecie PZLA mobilizuje nie tylko by rejestrować wszystkie reprezentantki i reprezentantów

Polski ale także do tego by ich starty oceniać choć trochę. Dlatego, by uwiarygodnić listę dziesięciu najlepszych w historii Polek w każdej konkurencji przyjąłem jako wskaźnik porównawczy wykorzystanie możliwości startowych (WMS). Uwzględni on bowiem nie tylko liczbę startów w spotkaniach międzypaństwowych, ale i ich skuteczność.

I to nawet w sytuacji porównania wyników w dwumeczu, po 2 zawodniczki, gdzie maksymalnie można zdobyć 5 punktów, ale też i zwycięstwo w ramach np. DME, czyli wśród 12 zawodniczek Wykorzystanie możliwości startowych to porównanie punktów zdobytych z punktami możliwymi do zdobycia w ramach wszystkich startów w meczach „klasycznych”.

% punktów do pięciu to 1, a 13 (punktuję dodatkowo 1 punktem więcej zwycięstwo w wielomeczach) zdobytych i 13 możliwych to też 1.

Najlepiej przedstawić to opisując listę „10” na 100 m kobiet.

Objaśnienie skrótów zastosowanych w wierszu 1, w każdej z tabel.

WMS to wykorzystanie możliwości startowych

St., to liczba startów w reprezentacji
 Zw., to liczba zwycięstw
 WMS/1 to wykorzystanie możliwości startowych na 1 spotkanie przeciętnie.

100 m i 100 y

.

Zawodniczka	WMS	St.	Zw.	WMS/1	Lata
Irena Szewińska	32,372	39	25	0,83	1963-78
Halina Górecka	9,36	17	5	0,551	1955-64
Teresa Ciepły	9,2	12	7	0,767	1960-66
Barbara Sobotta	9	15	5	0,6	1952-63
Ewa Kłobukowska	8,654	10	7	0,865	1964-67
Maria Bibro	7,683	11	3	0,698	1954-60
Helena Fliśnik	7,52	12	3	0,627	1970-76
Stanisława Walasiewicz	7	7	7	1	1929-46
Urszula Józwik	5,789	11		0,526	1967-73
Elżbieta Tomczak	4,024	5	3	0,805	1984-85

Na liście są dwie Polki Szewińska 1 i Walasiewicz 7-ma. Walasiewicz na 7 startów Wygrała 7 razy zdobywając 100 % możliwości, ale tylko 7 punktów do kolumny WMS w sumie. Szewińska na 36 startów uzyskała 23 zwycięstwa, więc nie wykorzystała 100 możliwości startowych. Mimo to ma 32,3 punktów za WMS.

Na pozór to wada takiej punktacji, ale jeśli przyjmiemy, że Szewińska w większej liczbie konkurencji wygrywała kolejno niż 7 razy, a Walasiewicz startując częściej mogła ponosić porażki, ta wada nieco się zmniejsza.

WMS preferuje zawodniczki o większej liczbie startów, ale też uwzględnia we wskaźniku skuteczność startową.

Czyli, jak zwykle, nie ma sytuacji i klasyfikacji idealnych, ale stopniowe i mozolne dochodzenie do ideałów należałoby cenić.

.

100 m, jest konkurencją w której Polki w spotkaniach międzypaństwowych wygrywały sporo razy. W sumie całej dziesiątki na 139 startów 65 zwycięstw, czyli prawie połowa. To naprawdę dużo. Szewińska, Górecka, Ciepły to trójka symbolicznych medalistek.

200 m i 220 y

Zawodniczka	WMS	St.	Zw.	M	WMS/1
Irena Szewińska	33,565	37	28	1	0,907
Barbara Sobotta	19,865	28	11	1	0,709
Ewa Kłobukowska	8,115	11	4	1	0,738
Stanisława Walasiewicz	7	7	7	1	1,000
Barbara Bakulin	6,686	12	3	1	0,557
Celina Gerwin	6,209	13	2	1	0,478
Ewa Kasprzyk	6,184	10	3	1	0,618
Urszula Józwik	5,824	11	2	1	0,529
Halina Górecka	5,745	9	4	1	0,638
Genowefa Minicka	5,596	11	1	1	0,509

Na 200 m Szewińska w liczbie zwycięstw lepsza niż na setkę. Ale inne Zawodniczki nieco gorsze w sumie. Stąd na 149 startów dziesiątki 65 zwycięstw. To też dobry w porównaniu z innymi konkurencjami wynik.

Czyli Szewińska zdobyła symboliczne złoto, Sobotta srebro, a Kłobukowska brąz.

400 m i 440 y

Zawodniczka	WMS	St.	Zw.	M	WMS/1
Krystyna Kacperczyk	12,496	21	6	1	0,595
Elżbieta Katolik	11,133	12	2	1	0,928
Danuta Piecyk	6,922	13	1	1	0,532
Genowefa Błaszak	6,176	10	4	1	0,618
Czesława Nowak	5,762	11	1	1	0,524
Celina Gerwin	5,273	12	1	1	0,439
Grażyna Oliszewska	4,825	8	1	1	0,603
Janina Hase	4,128	7	1	1	0,789
Elżbieta Kilińska	3,647	6	2	1	0,608
Małgorzata Dunecka	3,561	7		2	0,509

Bieg na 400 m nie był rozgrywany w okresie przed II Wojną Światową, dlatego jest mniejsza ilość startów. Kacperczyk jest w nim bezsprzecznie liderką. Szewińska miała za małą liczbę startów by zmieścić się w „10”. Sumując starty tej „10” na 107 startów było 19 zwycięstw. A medale zdobyły: Kacperczyk złoto, Katolik srebro i Piecyk brąz.

800 m, 880 y

Zawodniczka	WMS	St.	Zw.	M	WMS/1
Krystyna Nowakowska	16,221	25	8	1	0,649
Jolanta Januchta	15,828	27	3	1	0,586
Danuta Wierzbowska	15,694	29	6	1	0,541
Elżbieta Katolik	15,068	22	6	1	0,685
Beata Żbikowska	7,595	15	2	1	0,506
Halina Gabor	5,143	9	1	1	0,571
Gertruda Kilos	3,8	5	2	1	0,76
Zofia Kołakowska	3,793	10		2	0,379
Halina Pestka	3,448	5	1	1	0,69
Teresa Lubiniecka	3	7	1	1	0,429

800 m jest dystansem rozgrywanym często. Polki na 154 starty czołowej „10” z tabeli odniosły 30 zwycięstw. Czyli średnio w porównaniu z innymi konkurencjami. I nie ma w tej tabeli zdecydowanych liderów.

Symboliczne złoto zdobyła Krystyna Nowakowska, srebro Jolanta Januchta, a brąz Danuta Wierzbowska.

1500 n, 1 mila

Zawodniczka	WMS	St.	Zw.	M	WMS/1
Bronisława Ludwichowska	7,687	17	2	1	0,452
Zofia Kołakowska	6,667	13	2	1	0,513
Małgorzata Rydz	4,29	7	1	1	0,613
Celina Sokołowska	4,015	9	1	1	0,446
Lidia Chojecka	3,763	6	1	1	0,627
Anna Jakubczak	3,709	6	1	1	0,618
Krystyna Śladek	3,519	5	3	1	0,704
Sylwia Ejdys	2,818	4	1	1	0,705
Czesława Surdel	2,286	4	1	1	0,571
Urszula Prasek	2,167	6			0,361

Dystans 1500 m, wielce atrakcyjny dla kibiców przynosił w historii startów Reprezentantek średnie tylko sukcesy. Tylko 13 zwycięstw na 77 startów czołowej dziesiątki.. I też w tablicy nie ma zdecydowanej liderki. Lidia Chojecka i Sylwia Ejdys miały bardzo dobre przeciętne wykorzystanych możliwości, ale za mało startów. Podium przedstawię po raz ostatni. Złoto dla Bronisławy Ludwichowskiej, srebro Zofii Kołakowskiej i brąz, symboliczny oczywiście dla Małgorzaty Rydz. A czytelnik może oglądać podium obok tablicy.

3000 m+5

Zawodniczka	WMS	St.	Zw.	M	WMS/1
Lidia Chojecka	9,79	11	3	1	0,889
Wanda Panfil	5,35	12			0,446
Renata Pentlinowska	4,77	8	1	1	0,596
Celina Sokołowska	4,40	8	1	1	0,55
Bronisława Ludwichowska	3,24	5	2	1	0,649
Renata Kokowska	2,64	7			0,378
Justyna Lesman	2,14	3	1	1	0,714
Wioletta Janowska	2,09	4			0,523
Renata Pliś	2,00	3			0,667
Sofia Ennau	2,00	2	2	1	1,000

3 km są rozgrywane często w ramach PE, by sprawniej zorganizować imprezę. Są dwie liderki w historii startów Polek jako reprezentantek: Lidia Chojecka i Wanda Panfil. Chojecka ma bardzo wysoki WMS na jeden start przeciętnie: 0,919. Z dotychczasowych konkurencji biegowych jest to 3 wynik. Lepsze miała Walasiewicz na 100 m 1, przy 7 startach oraz Katolik na 400 m. .

5 km

Zawodniczka	WMS	St.	Zw.	M	WMS/1
Wioletta Janowska	2,09	4			0,523
Dorota Gruca	1,78	4			0,444
Danuta Marczyk	1,22	2			0,611
Renata Pliś	1,00	1	1	1	1,000
Justyna Bąk	0,67	2			0,333
Karolina Kaczyńska	0,62	1			0,615
Lidia Chojecka	0,60	1			0,6
Grażyna Syrek	0,56	1			0,556
Danuta Nowakowska	0,46	1			0,462
Karolina Nadolska	0,46	1			0,462

5 km było rozgrywane bardzo rzadko, więc kolejność jest raczej przypadkowa. Na 18 startów w tej konkurencji Polki z listy „10” odniosły tylko jedno zwycięstwo.

10 km

Zawodniczka	WMS	St.	Zw.	M	WMS/1
Iwona Lewandowska	2,59	4	0		0,843
Karolina Nadolska	1,64	2		4	0,82
Katarzyna Rutkowska	1,48	2		5	0,74
Paulina Kaczyńska	0,66	1		14	0,66
Dominika Napieraj	0,50	1		20	0,50
Wanda Panfil	0,44	1			0,444
Renata Kokowska	0,33	2			0,167
Anna Rybicka	0,22	1			0,222
Małgorzata Sobańska	0,22	1			0,222
Dominika Nowakowska	0,14	1		17-21	0,14

Jeszcze mniej startów Polki rozegrały w biegu na 10 km. Dlatego na listę „załapało” się tylko 10 zawodniczek. Na rozegranych 7 startów, Polki nie wygrały ani razu. Taka lista to też duża przypadkowość.

Maraton

Zawodniczka	WMS	St.	Zw.	M	WMS/1
Renata Kokowska	1,78	2		6	0,89
Krystyna Chylińska	0,81	2		29	0,41
Izabela Zatorska	0,77	1		23	0,77
Anna Rybicka	0,72	1		27	0,72
Renata Pentlinowska	0,72	2		23	0,36
Lidia Camberg	0,68	1		31	0,68
Małgorzata Birbach	0,67	1		15	0,67
Ewa Szydłowska	0,64	1		16	0,64
Grażyna Mierzejewska	0,48	1		17	0,48
Ewa Wrzosek	0,38	1		27	0,38

80 m przez płotki i 100 m pł.

Zawodniczka	WMS	St.	Zw.	M	WMS/1
Grażyna Rabsztyń	18,71	21	14	1	0,891
Teresa Nowak	17,01	25	5	1	0,68
Maria Piątkowska	12,38	18	7	1	0,688

Teresa Sukniewicz	11,05	16	6	1	0,691
Teresa Ciepły	9,49	15	6	1	0,633
Elżbieta Żebrowska	9,07	15	6	1	0,605
Danuta Straszynska	9,03	14	5	1	0,645
Janina Słowińska	7,81	16	2	1	0,488
Felicja Schabińska	6,80	8	5	1	0,85
Lucyna Langer	6,43	7	5	1	0,918

Bieg na 80 m przez płotki, przekształcony w bieg na 100 m przez płotki to dość wysoko oceniana przez polską historię startów konkurencja. Lekkoatletki z „10” na 155 startów odniosły 61 zwycięstw, czyli blisko 40 %. A liderka listy, Grażyna Rabsztyn ma jeszcze wyższy współczynnik zwycięstw. Wszystkie Polki na liście „10” uzyskały co najmniej 2 zwycięstwa. Więc w historii Panie szły łąką.

400 m przez płotki

Zawodniczka	WMS	St.	Zw.	M	WMS/1
Genowefa Błaszak	13,109	14	11	1	0,936
Anna Jesień	7,5	10	3	1	0,75
Krystyna Kasperczyk	4,957	6	3	1	0,826
Jolanta Stalmach	4,091	6	1	1	0,682
Joanna Linkiewicz	2,760	6			0,460
Małgorzata Pskit	2,667	4	1	1	0,667
Małgorzata Dunecka	2,526	3	2	1	0,842
Monika Warnicka	2,377	6			0,396
Zofia Zwolińska	2,154	4	1	1	0,538
Sylwia Pachut	2	2	2	1	1,00

Bieg na 400 m przez płotki ma w swej historii niezbyt długą tradycję. Polki z najlepszej „10” rozgrywały go 60 razy odnosząc 24 zwycięstwa. Więc bardzo dobry wynik, względem innych konkurencji. Lokomotywą była Genowefa Błaszak, odnosząc na 14 startów 11 zwycięstw. I ona też jest bezsprzecznie liderką list. A jej WMS, w skali przeciętnej 0,936 jest drugim dotychczasowym wynikiem licząc tylko konkurencje dotychczasowe.

3 km z przeszkodami

Zawodniczka	WMS	St.	Zw.	M	WMS/1
Katarzyna Kowalska	3,75	7	1		0,536
Justyna Bąk	2,33	4	1		0,583
Wioletta Janowska	1,37	2			0,684
Matylda Kowal	0,54	2			0,269
Patrycja Włodarczyk	0,33	1			0,333

3 km z przeszkodami to także konkurencja stosunkowo od niedawna rozgrywana na arenach międzynarodowych. Polki z „10” na 16 startów zdążyły uzyskać 2 zwycięstwa. A kolejność dziesiątki mimo niewielkiej liczby startów jakby nie przypadkowa.

Skok wzwyż

Zawodniczka	WMS	St.	Zw.	M	WMS/1
Jarosława Bieda	21,62	35	8	1	0,618
Danuta Hołowińska	12,04	22	5	1	0,547
Urszula Kielan	9,59	16	2,5	1	0,599
Maria Zielińska	7,22	17			0,425
Iwona Ronczewska	6,23	13	2	1	0,479
Danuta Bułkowska	6,10	11	2	1	0,554
Jolanta Komsa	5,13	8			0,642
Donata Jancewicz	4,96	7	2	1	0,66
Róża Bednarek	4,96	9	1,5	1	0,551
Danuta Prociów	4,94	15	1	1	0,329

Skok wzwyż ma wybitną liderkę na liście . Jest nią Jarosława Bieda. Więcej niż 35 startów miała tylko Irena Szewińska na 100 i 200 m. I Bieda ma też na listach biegowych Wraz ze skokiem wzwyż 3 miejsce w wielkości WMS, powyżej 20 pkt. Ale pozostałe na liście niemal przeciętnie. Na 152 starty lekkoatletek z „10” 23 zwycięstwa. Nasza ostatnia gwiazda w skoku wzwyż Kamila Lićwinko ma za małą liczbę startów by się załapać na listę.

Tyczka

Zawodniczka	WMS	St.	Zw.	M	WMS/1
Monika Pyrek	9,48	11	7	1	0,862
Anna Rogowska	4,20	6	2	1	0,7
Anna Wielgus	0,944	2		5?	0,47
Kamila Przybyła	0,39	1			0,385
Justyna Śmietanka	0,15	1			0,154
Aleksandra Granda	0,11	1			0,111

To także konkurencja z niewielką liczą startów, tak że nie udało się skłecić pełnej dziesiątki.

Na 30 startów Polki uzyskały 9 zwycięstw. Głównie dzięki naszym 2 świetnym gwiazdom,które skończyły już karierę. I one właśnie przodują, a Pyrek uzyskała bardzo dobry wynik przeciętnego WMS.

Skok w dal

Zawodniczka	WMS	St.	Zw.	M	WMS/1
Elżbieta Krzesińska	19,24	24	14	1	0,802
Irena Szewińska	18,29	23	12	1	0,795
Anna Włodarczyk	15,51	25	6	1	0,62
Agata Karczmarek	10,33	15	4	1	0,689
Maria Bibro	9,04	13	5	1	0,696
Maria Piątkowska	8,49	15	2	1	0,566
Mirosława Sarna	6,25	18			0,347
Ryszarda Rurka	4,79	11	1	1	0,435

Małgorzata Sadalska	4,68	10	1	1	0,468
Maria Ciastowska	4,54	7	2	1	0,649

Skok w dal miał dotychczas 2 główne liderki: Elżbietę Krzesińską i Irenę Szewińską. Obie uzyskały w tej konkurencji ponad 10 zwycięstw. A „10” na 161 startów uzyskała 47 zwycięstw, czyli co najmniej nieźle.

Trójskok

Zawodniczka	WMS	St.	Zw.	M	WMS/1
Ilona Pazoła	2,754	7			0,393
Anna Jagaciak	2,519	4			0,638
Małgorzata Trybańska	1,909	4			0,477
Liliana Zagacka	1,889	4			0,472
Aneta Sadach	0,778	1			0,778
Urszula Włodarczyk	0,778	1			0,778
Aleksandra Fila	0,724	3			0,241
Joanna Skibińska	0,462	1			0,462
Agnieszka Stańczyk	0,4	1			0,4
Anna Starzak	0,308	1			0,308

Trójskok to także stosunkowo niedawno rozpoczęta konkurencja lekkoatletyczna. Liderką tabel nie jest ani Małgorzata Trybańska, ani Liliana Zagacka, ani nawet Anna Jagaciak, ale o dziwo Ilona Pazoła. A żadnej z pań nie udało się dotychczas uzyskać zwycięstwa. Na 26 startów dziesiątki żadnego zwycięstwa. Trójskok i 10 km to dwie konkurencje bez zwycięstw Polek, przy czym na 10 km Polki wystartowały 7 razy, a w trójskoku 26. Więc trójskok jest w gorszej pozycji.

Pchnięcie kulą

Zawodniczka	WMS	St.	Zw.	M	WMS/1
Ludwika Chewińska	30,91	42	15	1	0,736
Janina Kowalczyk	18,89	30	9	1	0,63
Eugenia Ciarkowska	15,81	32	6	1	0,494
Beata Habrzyk	13,67	15	4	1	0,912
Krystyna Zabawska	12,38	17	6	1	0,728
Stefania Kiewień	7,58	14	4	1	0,542
Janina Danilczuk	6,48	17			0,381
Magdalena Breguła	5,11	7	3	1	0,73
Jadwiga Wajs	4,40	7	3	1	0,629
Elżbieta Michalczak	4,04	10			0,404

Pchnięcie kulą jest obok rzutu dyskiem konkurencją w której wymiana zawodniczek odbywa się najrzadziej w porównaniu z innymi konkurencjami. Dlatego zawodniczki czołowej „10” mają 190 startów. Odniosły przy tym 50 zwycięstwa. Czyli nieco gorsza proporcja jak w biegach krótkich. Bezsporną liderką jest Ludwika Chewińska. Odniosła ona 15 zwycięstw.

Rzut dyskiem

Zawodniczka	WMS	St.	Zw.	M	WMS/1
Krystyna Rykowska	26,66	44	13		0,606
Zofia Bobola	14,755	27	5		0,546
Danuta Gwardecka	12,46	24	4		0,519
Krystna Nadolna	11,88	20	5		0,594
Helena Dmowska	11,30	20	4		0,565
Joanna Wiśniewska	10,72	16	2	1	0,67
Renata Katewicz	9,34	19		2	0,492
Jadwiga Wajs	9,00	11	7		0,818
Jadwiga Wojtczak	8,67	17	4		0,51
Danuta Majewska	8,00	16	1		0,5

To konkurencja w której reprezentantki w najmniejszym stopniu podlegają wymianie. W czołowej „10” najmniejsza liczba startów to 11. A dziesiątka rozegrała ona aż 207 startów odnosząc 44 zwycięstwa. Mistrzyni olimpijska Halina Konopacka miała za mało startów by załapać się na listę.

Rzut młotem

Zawodniczka	WMS	St.	Zw.	M	WMS/1
Kamila Skolimowska	8,84	12	5	1	0,74
Urszula Włodarczyk	5,85	6	5	1	0,97
Joanna Fiodorow	4,32	6	1	1	0,72
Anna Pogroszewska	3,35	5		3?	0,67
Malwina Kopron	1,76	2		3?	0,85
Sandra Malinowska	0,44	2		18	0,22
Małgorzata Zadura	0,42	2		18?	0,21
Katarzyna Kita	0,09	1		22	0,09

W rzucie młotem startów jest szczególnie mało. Brylują dwie zawodniczki obie mistrzyni olimpijskie. Jedna uzyskała 5 zwycięstw na 12 startów, a druga 6 krotna rekordzistka świata na 6 startów 5 zwycięstw.

Rzut oszczepem

Zawodniczka	WMS	St.	Zw.	M	WMS/1
Daniela Jaworska	33,414	45	21		0,743
Ewa Gryziecka	12,96	17	9		0,762
Lucyna Krawcewicz	11,438	24	4		0,477
Genowefa Patla	11,127	16	5	1	0,695
Urszula Figwer	11,091	16	8		0,693
Bernadetta Blechacz	10,641	17	3		0,626
Teresa Trukawińska	7,955	13	4		0,612
Maria Jabłońska	7,015	19			0,369
Barbara Madejczyk	6,995	12	1	1	0,58
Jadwiga Majka	6,282	7	5		0,897

To także konkurencja z dużą liczbą zwycięstw „10” . Na 182 starty Polek z pierwszej dziesiątki 59 zwycięstw, nieźle. Bezsprzeczna liderka na 45 startów uzyskała 21 zwycięstw. Pozostałe zawodniczki z „10”

także wielokrotnie zwyciężały, z wyjątkiem Teresy Trukawińskiej, w szczególności Ewa Gryziecka na 17 startów 9 zwycięstw.

5 km chód sportowy, w spotkaniach „klasycznych”

Zawodniczka	WMS	St.	Zw.	WMS/1	Lata
Kazimiera Mróz	2	2	2	1	1984-86
Anna Bąk	0,5	4		0,125	1984-87
Maria Lewandowska	0,286	1		0,286	1986

Starty w tej konkurencji są bardzo sporadyczne . I znalazły się tylko 3 reprezentantki. Odniosły one na 7 startów 2 zwycięstwa.

WIELOBÓJ (Trójbój, pięciobój, siedmio-bój) w ramach meczów "klasycznych"

Zawodniczka	WMS	St.	Zw.	WMS/1	Lata
Maria Piątkowska	1,667	2	1	0,833	1959-63
Maria Kwaśniewska	1	1	1	1	1931
Ryszarda Rurka	0,714	1		0,714	1970
Krystyna Lisiecka	0,714	2		0,357	1970-71
Halina Krzyżańska	0,667	2		0,333	1963-64
Elżbieta Krzesińska	0,6	1		0,6	1960
Halina Konopacka	0,4	1		0,4	1931
Grażyna Rabsztyn	0,286	1		0,286	1971
Barbara Sosgórnik	0,2	1		0,2	1959
Teresa Ciepły	0,2	1		0,2	1960

Bardzo niewiele startów. Na 16 dwa zwycięstwa. Kolejność jest przypadkowa.

4x100 m

Zawodniczka	WMS	St.	Zw.	WMS/1	Lata
Irena Szewińska	33,049	41	28	0,806	1963-79
Barbara Sobotta	24,094	32	19	0,753	1953-64
Maria Piątkowska	19,958	26	16	0,768	1951-64
Danuta Jędrejek	18,768	27	14	0,695	1966-77
Halina Górecka	14,17	18	12	0,787	1956-64
Barbara Bakulin	12,869	17	10	0,757	1971-75
Celina Gerwin	12,798	17	10	0,753	1957-62
Urszula Jóźwik	12,763	22	9	0,58	1969-73
Ewa Długołęcka	12,717	19	9	0,669	1971-78
Teresa Ciepły	12,152	15	10	0,81	1959-65

Dla sztafet określiłem nieco inne zasady, by uwzględnić i te konkurencje w wykazie. Przy punktacji 5 do 2 w dwumeczu, każda zawodniczka uzyskuje punkty dzielone przez 4. Przy zwycięstwie 1,25 pkt, przy drugim miejscu 0,5 pkt. Jednocześnie

zwycięstwo lub porażka przydzielane są całej czwórce. Przy trójmeczcu punktacja wynosi 7:4:2. Przy wielomoczu np. 12 zespołów zwycięzca uzyskuje 13 pkt dzielone na 4, zdobywca 2 Miejsca 11 pkt dzielone na 4 itp. Czyli ta punktacja preferuje zwycięstwa, bo zamiast jednego jest ich czterech.

Z danych „10” wynika, że najlepsza czwórka to Szewińska, Sobotta, Piątkowska, Jędrejek. Chyba nie najlepsza. Poza listą jest np. Kłobukowska która na 12 startów wygrywała w sztafecie 12 razy. Czy też Walasiewicz, która na 5 startów wygrywała W sztafecie 4 razy. A sumie zawodniczki „10” w sztafecie na 234 starty wygrywały 137 razy. Pamiętajmy jednak o innej punktacji.

4x400 m

Zawodniczka	WMS	St.	Zw.	WMS/1	Lata
Elżbieta Katolik	18,389	27	10	0,681	1970-81
Krystyna Kacperczyk	14,238	23	8	0,619	1970-79
Genowefa Błaszak	13,59	19	4	0,715	1974-87
Danuta Piecyk	12,615	19	8	0,664	1970-75
Hanna Kowal	6,833	9	5	0,759	1970-72
Jolanta Januchta	6,741	14	3	0,481	1976-84
Grażyna Oliszewska	6,711	10	3	0,671	1979-82
Małgorzata Dunecka	6,261	9	4	0,696	1980-86
Zofia Zwolińska	5,507	9	3	0,612	1975-76
Bożena Zientarska	5,4	9	3	0,6	1970-72

Sztafeta 4x400 m kobiet rozgrywana była rzadziej niż 4x100 m. Dlatego ma 148 startów wśród zawodniczek „10”. Ale bardziej niż sztafeta 4x100 przypomina kolejnością 400 m indywidualne. Czołowa 4 sztafety to: Katolik - druga na liście 400 m, Kacperczyk - pierwsza, Błaszczak - czwarta i Piecyk - trzecia.

Na zakończenie kilka słów komentarza. Tabele „10” przesycane są nazwiskami reprezentantek z okresu „Wunderteamu”. Nieliczne są osoby z XXI wieku. - poza nowymi konkurencjami .

Wśród konkurencji uprawianych od lat są to Lidia Chojecka i Anna Jakubczak na 1500 m, Krystyna Zabawska w kuli - wszystkie zakończyły starty oraz Sofia Ennaoui, Renata Pliś i Justyna Lesman na 3 km, Joanna Wiśniewska - zawodniczki, które startują, lub są w trakcie kończenia kariery.

Nadto zastępowanie tradycyjnych dwumeczów, nowymi formami organizacji Zawodów pozbawiło szans na pełniejszy dopływ liczby meczy do polskich zawodniczek.

Jeszcze dwie tablice sumujące.

Pierwsza dotyczy „10” zawodniczek o największej liczbie startów w jednej konkurencji:

L.p	Zawodniczka	I.s	Konkurencj
.		t	a

1	Daniela Jaworska	45	RO
2	Kazimiera Rykowska	44	RD
3	Ludwika Chewińska	42	PK
4	Irena Szewińska	41	4X100
5	Irena Szewińska	39	100
6	Irena Szewińska	37	200
7	Jaroslawa Bieda	35	SW
8	Barbara Sobotta	32	4x100
9	Jadwiga Kowalczuk	30	PK
10	Danuta Wierzbowska	29	800

Skrót l.st oznacza liczbę startów w danej konkurencji. Irena Szewińska znalazła się na tej liście 3 razy. Ale przodują miotaczki.

Druga tabela dotyczy WMS w jednej jakiejś konkurencji.

L.p	Zawodniczka	WMS	Konkurencja
1	Irena Szewińska	33,565	200
2	Daniela Jaworska	33,414	RO
3	Irena Szewińska	33,049	4X100
4	Irena Szewińska	32,372	100
5	Ludwika Chewińska	30,914	PK
6	Kazimiera Rykowska	26,661	RD
7	Barbara Sobotta	24,094	4x100
8	Jaroslawa Bieda	21,618	SW
9	Barbara Sobotta	19,865	200
10	Elżbieta Krzesińska	19,238	SD

Tym razem Szewińska bezsprzecznie prowadzi. Na liście jest też 3 razy. Niewiele brakowało by i w konkurencji skoku w dal znalazła się na tej liście. Oprócz niej 2 razy jest także Barbara Sobotta.

Rozdział 6 ."10" mężczyzn według wskaźnika wykorzystanych

możliwości startowych dla poszczególnych konkurencji

100 m, 100 y

Zawodnik	WMS	St.	Zw.	M	WMS/1
Marian Foik	22,68	32	14	1	0,71
Zenon Nowosz	17,89	22	13,5	1	0,81
Marian Woronin	18,00	22	12	1	0,82
Wiesław Maniak	8,26	14	4	1	0,59
Aleksander Szenajch	7,82	12	4	1	0,65
Jerzy Juškowiak	7,72	11	6	1	0,70
Emil Kiszka	6,94	10	5	1	0,69
Marian Dudziak	6,71	9	3	1	0,75
Edward Trojanowski II	5,52	13	1	1	0,43
Jan Jarzębowski	4,84	12			0,40

Trójka sprinterów ławą okupuje symboliczne podium, a Maniak, jak zwykle czwarty. I na Olimpiadzie i tu. Odnieśli sporo zwycięstw. A 100 metrów w zasadzie na trzy czwarte możliwości. W sumie „10” na 156 startów uzyskała 62,5 zwycięstwa, a połowa zwycięstwa przytrafiła się Nowoszowi .

200 m, 220 y

Zawodnik	WMS	St.	Zw.	M	WMS/1
Marian Foik	20,98	27	15	1	0,78
Jan Werner	13,71	19	5	1	0,72
Marian Woronin	11,02	15	6	1	0,73
Zenon Nowosz	7,98	13	4	1	0,61
Andrzej Badeński	7,54	13	4	1	0,58
Klemens Biniakowski	6,07	10	2	1	0,61
Leszek Dunecki	7,41	12	32	1	0,62
Edward Szmidt	5,60	11	2	1	0,51
Marcin Urbaś	5,51	8	1	1	0,69
Zdobysław Stawczyk	5,30	7	4	1	0,76

Doborowa obsada wielkich nazwisk, tak, że Urbaś ledwo zmieścił się do „10”. A Foik, podobnie jak na setkę przoduje. Urbasiowi i Stawczykowi zabrakło trochę startów w

Reprezentacji Polski by być wyżej. Wszedł, o dziwo jeden sprzed II Wojny

Światowej, wielce waleczny Klemens Biniakowski. Na 132 starty dziesiątka uzyskała 44 zwycięstwa.

400 m, 440 y

Zawodnik	WMS	St.	Zw.	M	WMS/1
Andrzej Badeński	20,63	26	13	1	0,79
Jan Werner	16,25	18	1	1	0,90
Klemens Biniakowski	14,63	18	10	1	0,81
Stanisław Swatowski	13,70	22	8	1	0,62
Gerard Mach	11,71	19	6	1	0,62
Jan Kowalski	11,14	17	7	1	0,66
Ryszard Podlas	10,38	14	4	1	0,74
Jan Balachowski	9,00	12	7	1	0,75
Zbigniew Jaremski	8,70	14	3	1	0,62
Jerzy Pietrzyk	8,64	13	2	1	0,66

Na podstawie liczby zwycięstw oraz dobrych przeciętnie WMS , można sądzić, że to bardzo dobra konkurencja. „10” uzyskała na 168 startów 61 zwycięstw, bardzo dobry wynik . Przoduje medalista olimpijski Andrzej Badeński, który w połowie startów odniósł zwycięstwa. Ale Jan Werner na 18 startów zwyciężał 14 razy. I każdy z dziesiątki zwyciężał co najmniej 2 razy, co wśród konkurencji jest rzadkością.

800 m, 880 y

Zawodnik	WMS	St.	Zw.	M	WMS/1
Andrzej Kupczyk	10,78	17	4	1	0,63
Zbigniew Makomaski	9,61	13	7	1	0,74
Marian Gęsicki	9,12	15	1	1	0,61
Ryszard Ostrowski	8,41	12	3	1	0,70
Witold Baran	8,38	15	3	1	0,56
Kazimierz Kucharski	7,81	9	7	1	0,87
Antoni Maszewski	7,22	10	3	1	0,72
Zbigniew Orywał	6,40	10	3	1	0,64
Stanisław Waśkiewicz	5,42	11	2	1	0,49
Wacław Gąsowski	5,21	7	3	1	0,74

Dosyć zaskakujący jest układ tabeli „10” na 800 m. Nie ma w niej ani Czapiewskiego, ani Kszczota, ani Marcina Lewandowskiego. Mieli za mało startów w reprezentacji. A na czele listy Andrzej Kupczyk .

Dziesiątka zebrała tylko 36 zwycięstw na 118 spotkań. Czyli dobór zawodników był rozproszony. Dlatego też na liście jest aż 3 zawodników z międzywojennej Polski. Kucharski ma na 9 spotkań 7 zwycięstw i najlepszy z „10” WMS na jeden start.

1500 m, 1 mila

Zawodnik	WMS	St.	Zw.	M	WMS/1
Henryk Szordykowski	18,14	23	14	1	0,79
Witold Baran	14,60	22	7	1	0,66
Stefan Lewandowski	12,73	19	6	1	0,67
Janusz Kusociński	9,14	10	8	1	0,91
Mirosław Żerkowski	8,97	17	4	1	0,53
Henryk Wasilewski	7,98	14	2	1	0,57
Kazimierz Kucharski	6,67	8	4	1	0,83
Zbigniew Orywał	6,00	13	4	1	0,51
Bolesław Kowalczyk	5,19	10	3	1	0,52
Marcin Lewandowski	4,91	6	2	1	0,82

Na czele list jest Henryk Szordykowski, który na 23 starty wygrał 14 biegów czyli ponad połowę. A cała „10” uzyskała też bardzo dobry wynik, gdyż na 141startów 51 razy wygrywała. W tej dziesiątce znów znalazły się dwa nazwiska z okresu międzywojennego, a Janusz Kusociński na 10 startów 8 razy wygrywał. Imponujące.

3000 m

Zawodnik	WMS	St.	Zw.	M	WMS/1
Bogusław Psujek	2,462	4	1		0,615
Bartosz Nowicki	1,273	2			0,636
Krzysztof Żebrowski	1,154	2	1		0,577
Krzysztof Wesołowski	1,125	2			0,563
Leszek Zblewski	1,111	2			0,556
Janusz Kusociński	1	1	1		1

Sławomir Kapiński	1	1	1	1
Waldemar Glinka	1	1	1	1
Yared Shegumo	1	2		0,5
Łukasz Parszczyński	0,909	2		0,455

Konkurencja bardzo rzadko rozgrywana, stąd przypadkowe wyniki i pierwsze miejsce Bogusława Psujka i drugie Bartosza Nowickiego .

Na 19 startów „10” uzyskała 4 zwycięstwa.

3+5 km (też 3 mile)

Zawodnik	WMS	St.	Zw.	M	WMS/1
Kazimierz Zimny	22,01	30	14	1	0,73
Janusz Kusociński	14,64	15	14	1	0,98
Lech Boguszewicz	12,71	22	6	1	0,58
Zdzisław Krzyszkowiak	11,06	13	8	1	0,85
Józef Noji	7,94	9	6	1	0,88
Jerzy Kowol	7,91	13	3	1	0,58
Jerzy Chromik	5,87	7	4	1	0,84
Edward Stawiarz	5,14	9	2	1	0,57
Alojzy Graj	5,09	8	2	1	0,646
Bronisław Malinowski	4,86	7	2	1	0,69

Pasjonujący symboliczny pojedynek wielkich asów polskich biegów.

Dziesiątka na 130 startów odniosła 60 zwycięstw, czyli prawie połowę.

A Janusz Kusociński na 14 startów 13 zwycięstw. Mimo to nie zajął

pierwszego miejsca, bo miał za mało startów. Złoto symboliczne

dla Kazimierz Zimnego, którego kibice zapamiętali, ze świetnego finiszu

w ostatnich latach kariery. I ponownie dwójka biegaczy z okresu

międzywojennego.

10 km (też 6 mil)

Zawodnik	WMS	St.	Zw.	M	WMS/1
Stanisław Ożóg	15,76	26	7	1	0,61
Kazimierz Podolak	8,71	16	3	1	0,54
Kazimierz Zimny	8,57	10	7	1	0,86
Edward Stawiarz	6,48	10	4	1	0,65
Ryszard Kopijarz	5,81	10	2	1	0,58
Józef Noji	5,67	6	1		0,94

Henryk Piotrowski	4,91	9	2	1	0,55
Mieczysław Kierlewicz	4,00	10	1	1	0,40
Henryk Nogala	3,64	5	1	1	0,73
Jerzy Kowol	3,50	7	1	1	0,50

10 km jest konkurencją, dla której dobór reprezentantów był dość rozproszony.

Dlatego „10” zebrała tylko 109 startów odnosząc w nich 34 zwycięstwa. Nadto

w rozgrywkach PE i w wielu meczach dwu-drużynowych 10 km było dość

często, pomijane. Niezawodny Ożóg, jakby stworzony do tego dystansu zdobył

symboliczne złoto. A Zimny Na 10 startów uzyskał 7 zwycięstw. Mistrza

Olimpijskiego Kusocińskiego nie ma na liście. Rozegrał tylko 3 spotkania

odnosząc 2 zwycięstwa. Ale np. Noji, też z międzywojnia na 6 spotkań 5

razy wygrywał i na listę się załapał.

110 przez płotki

Zawodnik	WMS	St.	Zw.	M	WMS/1
Edward Bugała	18,02	37	3	1	0,49
Leszek Wodzyński	12,38	20	4	1	0,62
Romuald Giegiel	12,59	21	2	1	0,60
Jan Pusty	12,00	16	1	1	0,75
Adam Kołodziejczyk	10,32	23	2	1	0,45
Roman Muzyk	10,15	18	5	1	0,56
Marek Józwik	9,90	16	3	1	0,62
Mirosław Wodzyński	9,33	13	5	1	0,72
Wojciech Trojanowski I	9,15	17	3	1	0,54
Stefan Nowosielski	8,20	11	4	1	0,75

Konkurencja w której wytrzymałość startów przeważała nad błyskotliwością

wyników. Dlatego lideruje Edward Bugała, przed braćmi Wodzyńskimi,

Pustym, czy Józwikiem. Noga czy Kohutek rozegrali za mało startowali by

na listę się załapać. A „10” na 191 startów odniosła 38 zwycięstw.

I znowu 2 zawodników z okresu międzywojnia na liście.

400 m przez płotki

Zawodnik	WMS	St.	Zw.	M	WMS/1
Jerzy Hewelt	12,57	19	5	1	0,66
Tadeusz Kulczycki	12,16	16	7	1	0,76
Stefan Kostrzewski	11,20	14	8	1	0,80

Antoni Maszewski	10,53	18	4	1	0,59
Ryszard Szparak	10,45	17	2	1	0,61
Janusz Kotliński	9,48	12	7	1	0,79
Zdzisław Kumiszcz	9,17	16	5	1	0,57
Wilhelm Weinstadt	5,91	8	3	1	0,74
Witold Banaszak	5,82	9	2	1	0,65
Zenon Serafin	5,66	11	1	1	0,52

Nasi najwięksi mistrzowie Januszewski i Plawgo za mało startowali w reprezentacji by załapać się na listę, 6 i 5 razy odpowiednio. Stąd symbolicznie wygrał Jerzy Hewelt, srebro zdobył Tadeusz Kulczycki, a brąz Stefan Kostrzewski z okresu międzywojnia. Kostrzewski na 14 startów uzyskał 8 zwycięstw. A cała dziesiątka na 138 startów 43 zwycięstwa.

3 km z przeszkodami

Zawodnik	WMS	St.	Zw.	M	WMS/1
Kazimierz Maranda	13,39	20	5	1	0,67
Bronisław Malinowski	13,25	14	11	1	0,95
Zdzisław Krzyszkowiak	12,60	14	12	1	0,90
Krzysztof Wesołowski	10,94	17	4	1	0,64
Jerzy Chromik	9,65	11	8	1	0,88
Edward Szklarczyk	9,63	15	4	1	0,64
Bogusław Mamiński	8,33	10	4	1	0,83
Rafał Wójcik	5,70	9			0,63
Edward Motyl	4,80	14			0,34
Alojzy Graj	4,63	10	1	1	0,46

12 zwycięstw w 14 startach oraz 11 zwycięstw w 13 startach nie pozwoliły 2 Mistrzom Olimpijskim Krzyszkowiakowi i Malinowskiemu na symboliczne pierwszeństwo w tabeli. Uzyskali przeciętnie bardzo wysokie WMS. Ale liderem tabel jest Kazimierz Maranda. W sumie „10” na 131 startów uzyskała 47 zwycięstw. Chromik, rekordzista świata zajął 4 miejsce.

Skok wzwyż

Zawodnik	WMS	St.	Zw.	M	WMS/1
Jacek Wszola	23,17	29	15	1	0,80
Edward Czernik	19,25	28	12	1	0,69
Zbigniew Lewandowski	13,02	23	5	1	0,57

Jerzy Pławczyk	8,33	13	4	1	0,64
Janusz Skupny	8,17	14	2	1	0,58
W. Gołębiowski	7,03	12	4	1	0,59
Grzegorz Sposób	5,25	8	1	1	0,66
Janusz Trzepizur	5,20	8	3	1	0,65
Kazimierz Fabrykowski	4,83	11			0,44
Artur Partyka	4,82	6	2	1	0,80

Tym razem Mistrz Olimpijski na czele tabeli, bo i dużo startów i połowa z tych startów to zwycięstwa. W przeciwieństwie do niego Artur Partyka zajął w tabeli 10 miejsce, bo startów było za mało. Przedwojenny rekordzista Europy Jerzy Pławczyk zajął 4-te miejsce. A dziesiątka w sumie na 151 startów uzyskała 47 zwycięstw.

Tyczka

Zawodnik	WMS	St.	Zw.	M	WMS/1
Władysław Kozakiewicz	18,15	24	13	1	0,76
Wojciech BuciarSKI	13,53	21	5,5	1	0,64
Adam KrzeSIński	12,77	24	4,5	1	0,53
Tadeusz Ślusarski	12,45	20	6	1	0,62
Wilhelm Schnejder	11,11	14	8,9	1	0,79
Janusz Gronowski	10,44	18	5,5	1	0,58
Włodzimierz Sokołowski	10,40	22	1	1	0,47
Zenon Ważny	10,22	14	6	1	0,73
Stefan Adamczak	9,80	14	5,5	1	0,70
Edward Adamczyk	9,63	10	9	1	0,96

Skok o tyczce należał do dość silnych polskich konkurencji, a zawodnicy utrzymywali się w reprezentacji długo.

Każdy z „10” miał co najmniej 10 startów, a z wyjątkiem jednego pozostali około 5 zwycięstw. Dlatego dziesiątka na 178 startów uzyskała 63,9 zwycięstwa. Nasz Mistrz Olimpijski na czele tabeli. Władysław Kozakiewicz na 24 starty uzyskał 12 zwycięstw. I ponownie w tabeli znalazło się 2 zawodników z okresu międzywojennego. Schneider na 14 startów uzyskał prawie 9 zwycięstw.

Skok w dal

Zawodnik	WMS	St.	Zw.	M	WMS/1
Henryk Grabowski	19,13	23	15	1	0,83
Grzegorz Cybulski	16,71	20	11	1	0,83

Kazimierz Kropidłowski	14,88	23	8	1	0,65
Andrzej Stalmach	11,72	19	5	1	0,62
Stefan Sikorski	11,64	16	9	1	0,73
Stanisław Jasułka	9,55	17	2	1	0,56
Józef Szmidt	7,60	12	1	1	0,63
Zbigniew Iwański	6,85	10	2	1	0,69
Zdzisław Nowak	6,56	12	1	1	0,55
Waldemar Stępień	6,26	8	6	1	0,78

W skoku w dal czołowa dziesiątka na 159 startów uzyskała 63 zwycięstwa, czyli nieźle. Dwaj liderzy tabeli Henryk Grabowski na 23 starty uzyskał 15 zwycięstw, a Grzegorz Cybulski na 19 startów 10 zwycięstw.

Józef Szmidt z trójskoku zajął w skoku w dal siódme miejsce odnosząc na 12 startów 5 zwycięstw. I ponownie dwóch zawodników z okresu międzywojnia.

Trójskok

Zawodnik	WMS	St.	Zw.	M	WMS/1
Józef Szmidt	29,97	36	22	1	0,83
Ryszard Malcherczyk	26,08	33	16	1	0,79
Michał Joachimowski	15,08	20	9	1	0,75
Jan Jaskólski	13,60	22	8	1	0,60
Eugeniusz Biskupski	12,58	19	4	1	0,66
Zdzisław Hoffmann	9,01	13	5	1	0,69
Zygmunt Weinberg	6,98	9	4	1	0,78
Ryszard Garnys	7,77	12	2	1	0,65
Andrzej Sontag	5,63	7	3	1	0,80
Andrzej Puławski	4,42	10	1	1	0,44

Trójskok był dla Polaków świetną konkurencją. „10” na 178 startów uzyskała 73 zwycięstwa, czyli niemal połowę. Nasza para znana z Wunderteamu: Schmidt – Malcherczyk okupuje dwa pierwsze miejsca w tabeli.

Józef Szmidt na 36 startów uzyskał 22 zwycięstwa, przy czym znaczną część porażek poniósł w początkowym okresie startów w reprezentacji, gdy był jeszcze „zielony”. Inni Polacy z dziesiątki też bardzo dobrzy.

Np. Joachimowski na 20 startów uzyskał 9 zwycięstw.

Pchnięcie kulą

Zawodnik	WMS	St.	Zw.	M	WMS/1
Władysław Komar	32,80	45	23	1	0,73
Alfred Sosgórnik	31,67	45	18	1	0,70
Zygmunt Heliasz	13,59	18	9	1	0,76
Eugeniusz Kwiatkowski	12,99	25	5	1	0,52
Edmund Antczak	11,53	25	3	1	0,46
Helmut Krieger	10,88	16	4	1	0,68
Tomasz Majewski	10,18	13	2	1	0,78
Janusz Gassowski	9,84	15	4	1	0,66
Mieczysław Łomowski	5,82	8	3	1	0,73
Witold Gerutto	5,39	7	3	1	0,77

Pchnięcie kulą to też bardzo silna polska konkurencja. I z okresu międzywojennego i po wojnie.

Czołowa dziesiątka na 213 startów uzyskała 73 zwycięstwa. Więc bardzo dużo zwycięstw tyle ile w trójskoku i w rzucie oszczepem. Najwięcej zwycięstw czołowa „10” uzyskała na 400 m, 75, nie licząc sztafet. Przewodzi Mistrz Olimpijski Władysław Komar, który na 45 startów uzyskał 23 zwycięstwa. Nasz drugi Mistrz Olimpijski Tomasz Majewski miał za mało startów i zajął symbolicznie 7 pozycję. W dziesiątce zmieściło się aż 3 zawodników z okresu międzywojennego, a przedwojenny rekordzista świata Zygmunt Heliasz zdobył, symbolicznie, brąz, uzyskując na 18 startów 9 zwycięstw.

Rzut dyskiem

Zawodnik	WMS	St.	Zw.	M	WMS/1
Edmund Piątkowski	43,69	54	33	1	0,81
Zygmunt Begier	21,11	40	6	1	0,53
Stanisław Wołodko	20,53	33	6	1	0,62
Dariusz Juzyszyn	9,28	17	5	1	0,55
Zygmunt Heljasz	9,14	17	4	1	0,54
Piotr Małachowski	9,12	11	4	1	0,83
Eligiusz Wachowski	7,60	14	2	1	0,54
Andrzej Krawczyk	6,60	13		2	0,51
Józef Baran II	6,36	8	4	1	0,80
Zbigniew. Gryźboń	5,50	13	2	1	0,42

W rzucie dyskiem w dziesiątkę znalazło się także 3 zawodników z okresu międzywojennego. Heljasz tym razem czwarty. I jak w trójskoku na czele para z Wunderteamu: Piątkowski - Begier. Piątkowski jest bezsprzecznie liderem uzyskując na 54 startu 33 zwycięstwa. Czyli bardzo wysokie WMS.

A cała „10” na 210 startów uzyskała 66 zwycięstw.

Rzut młotem

Zawodnik	WMS	St.	Zw.	M	WMS/1
Tadeusz Rut	32,92	41	27	1	0,80
Olgierd Ciepły	24,76	40	10	1	0,62
Stanisław Lubiejewski	13,31	21	6	1	0,63
Ireneusz Golda	12,19	23	3	1	0,53
Szymon Ziółkowski	11,95	13	10	1	0,92
Szymon Jagliński	11,48	22	2	1	0,52
Mariusz Tomaszewski	9,00	16	1	1	0,56
Paweł Fajdek	7,54	8	4	1	0,94
Alfons Niklas	7,16	13	2	1	0,55
Henryk Królak	5,53	9	2	1	0,61

W rzucie młotem przoduje także para Wunderteamu: Rut - Ciepły.

Zestawy dziesiątek, są więc swoistym hołdem dla zawodników naszej wspaniałej, męskiej drużyny. Dwa nasze wielkie asy z ostatniego okresu: Ziółkowski (w tabeli 5-ty) i Fajdek (brak) nie zajmują żadnych czołowych miejsc - za mało startów w reprezentacji. Ziółkowski na 12 startów w 9 zwyciężył. Ale Rut startów miał 41, w 27 zwyciężając. A „10” w sumie na 201 startów zwyciężała 63 razy.

Rzut oszczepem

Zawodnik	WMS	St.	Zw.	M	WMS/1
Janusz Sidło	53,77	64	43	1	0,84
Władysław Nikiciuk	18,90	28	9	1	0,68
Piotr Bielczyk	10,93	16	6	1	0,68
Zbigniew Radziwonowicz	9,74	17	1	1	0,57
Franciszek Mikrut	6,82	11	3	1	0,62
Józef. Głogowski	6,48	10	3	1	0,65
Rajmund Kółko	6,41	10	2	1	0,64
Stanisław Gorak	6,26	12	1	1	0,52
Wiesław Sierański	6,24	11	2	1	0,57
Władysław Mikrut	6,20	10	2	1	0,62

Supremacja Sidły jest niepodważalna. Na 64 starty uzyskał 43 zwycięstwa.

To dało WMS na poziomie 0,84 przeciętnie, bardzo wysoki. Pozostali też na wysokim poziomie. A przecież na liście jest 3 zawodników z okresu międzywojennego. W sumie na 187 startów 73 zwycięstwa.

Chód na 2 km, rozegrany jednorazowo w 1922 r. – pomijam w zestawie.

Chód na 10 km

Zawodnik	WMS	St.	Zw.	WMS/1	Lata
Zdzisław Szlapkin	2,375	4		0,594	1982-84
Jan Ornoch	1,714	3		0,571	1975-79
Bogdan Bułakowski	1,429	3		0,476	1978-93
Jan Kłos	0,667	1		0,667	1986
Grzegorz Lenzion	0,444	2		0,222	1984-86
Stanisław Rola	0,222	1		0,222	1984
Jerzy Pater	0,143	1		0,143	1975
Bogusław Duda	0,143	1		0,143	1982

Chód na 10 km w ramach konkurencji klasycznych rozgrywany był sporadycznie.

I nie udało się zebrać dziesięciu zawodników. „8” zawodników startowało 16 razy i nie uzyskało ani jednego zwycięstwa. Więc i kolejność na liście jest przypadkowa.

Chód na 20 km

Ponieważ spotkania specjalistyczne w chodzie sportowym męskim przeważają liczbą zdecydowanie nad występami Polaków w ramach drużyny celowo nie zamieszczam tabel ani na 20, ani na 50 km. Tabele wprowadzę w tomie III którego tematyką są spotkania specjalistyczne.

Dziesięciobój

Zawodnik	WMS	St.	Zw.	M	WMS/1
Ryszard Katus	2,5	4	1		0,625
Ryszard Skowronek	1,571	2	1		0,786
Tadeusz Janczenko	1,231	4			0,308
Leszek Fidusiewicz	0,6	1			0,6
Tadeusz Grzegorzewski	0,4	1			0,4
Jerzy Detko	0,2	1			0,2

Dziesięciobój był rozgrywany sporadycznie i dlatego zmieściło się tylko 6 zawodników. Na 29 startów uzyskali oni 2 zwycięstwa. Mimo to lista

ułożyła się w logicznej kolejności bo prowadzi Katus przed Skowronkiem
4X100 m

Zawodnik	WMS	St.	Zw.	M	WMS/1
Marian Foik	28,452	36	25		0,79
Zenon Nowosz	20,984	30	14		0,699
Zenon Licznerski	20,625	29	15		0,711
Jan Jarzębowski	18,194	24	16		0,758
Marian Woronin	16,059	21	14		0,765
Zenon Baranowski	15,737	19	14		0,828
Tadeusz Cuch	14,359	20	11		0,718
Leszek Dunecki	13,25	16	12		0,828
Edward Szmidt	12,522	18	10		0,696
Stanisław Wagner	12,484	16	10		0,78

Biegi sztafetowe rządzą się swoimi sprawami, które opisałem przy

omawianiu kobiecych sztafet. I też punktację w nich. Sztafeta 4x100

mężczyzn na 229 startów wygrywała 141 razy. Ale zwycięzcami zostaje

nie 1 zawodnik, a czwórka. Według tych danych sztafeta polska nr 1 to

skład: Marian Foik, Zenon Nowosz, Zenon Licznerski, Jan Jarzębowski.

Rekordzista Europy na 100 m Marian Woronin jest dopiero

piąty, bo miał za mało startów. Foik na 34 starty miał 25 zwycięstw.

4x400 m

Zawodnik	WMS	St.	Zw.	M	WMS/1
Andrzej Badeński	32,174	36	29		0,894
Jan Werner	22,667	25	18		0,907
Stanisław Swatowski	21,491	31	15		0,693
Jan Balachowski	20,489	22	19		0,931
Zbigniew Jaremski	16,286	21	12		0,776
Edmund Borowski	15	15	15		1
Jerzy Pietrzyk	13,818	19	7		0,727
Gerard Mach	13,101	21	8		0,624
Stanisław Grędziński	11,613	13	10		0,893
Jan Kowalski	11,529	17	9		0,678

Skład złotej symbolicznie sztafety to Andrzej Badeński, Jan Werner,

Stanisław Swatowski, Jan Balachowski. Bardzo dobry, bo to zawodnicy

pierwszego rzutu. Czołowa „10” zawodników na 220 startów w sumie

uzyskała 142 zwycięstwa. Andrzej Badeński ma imponujący rekord - na

36 startów 29 zwycięstw. A Edmund Borowski jeszcze lepszy - na 15

startów 15 zwycięstw. Niesamowite.

I jak u kobiet, na zakończenie trzy, tym razem, tablice sumujące.
Pierwsza dotyczy „10” zawodników o największej liczbie startów w jednej konkurencji:

L.p.	Zawodnik	I.st t	Konkurencj a
1	Janusz Sidło	64	RO
2	Edmund Piątkowski	54	RD
3-4	Władysław Komar	45	PK
	Alfred Sosgórnik	45	PK
5	Tadeusz Rut	41	RM
6-7	Zenon Begier	40	RD
	Olgierd Cieply	40	RM
8	Edward Bugała	37	110 m płotki
9- 11	Andrzej Badeński	36	4x400
	Marian Foik	36	4x100
	Józef Szmidt	36	TRÓJSKOK

Skrót I.st oznacza liczbę startów w danej konkurencji.
Na tej liście przodują miotacze okupując 7 pierwszych miejsc..

Druga tabela dotyczy WMS w jednej jakiejś konkurencji.

L.p.	Zawodnik	WMS	Konkurencj a
1	Janusz Sidło	53,76 7	RO
2	Edmund Piątkowski	43,68 8	RD
3	Tadeusz Rut	32,91 5	RM
4	Władysław Komar	32,80 2	PK
5	Andrzej Badeński	32,17 4	4x400
6	Alfred Sosgórnik	31,67 4	PK
7	Józef Szmidt	29,97	TRÓJSKOK
8	Marian Foik	28,45 2	4x100
9	Ryszard Malcherczyk	26,08 4	TRÓJSKOK
10	Olgierd Cieply	24,76	RM

Ponownie przodują miotacze okupując 4 pierwsze miejsca i 6 w dziesiątce.

Dodam jeszcze jedną tabelę dotyczącą WMS na jeden start, czyli rzeczywistą skuteczność startową

L.p	Zawodnik	WMS/1	St	Zw	Konkurencja
1	Edmund Borowski	1,000	15	1	4x400 m
2	Janusz Kusociński	0,974	13	14	5 km
3	Bronisław Malinowski	0,947	11	13	3 km z przeszkodami
4	Józef Noji	0,944	5	6	10 km
5	Jan Balachowski	0,931	19	22	4x400 m
6	Janusz Kusociński	0,914	8	10	1500 m
7	Szymon Ziółkowski	0,912	9	12	Rzut młotem
8	Jan Werner	0,907	18	15	4x400 m
9	Jan Werner	0,903	14	18	400 m
10	Zdzisław Krzyszkowiak	0,900	12	14	3 km z przeszkodami

Przyjemnie spojrzeć na listę w której Polacy wygrywają niemal wszystkie swoje starty. Na czele wielki szczęściarz sztafety 4x400 m, Edmund Borowski na 15 startów

15 zwycięskich. Indywidualnie na 400 m uzyskał na 6 startów 1 zwycięstwo i 0,647

w WMS/1. Dalej na liście Janusz Kusociński, który okupuje 2 miejsca. Zaznaczę,

według danych Mariana Rynkowskiego, można było zauważyć 4 zwycięstwa

Janusza Kusocińskiego w jednym trójmeczcu z Estonią i Łotwą w 1930 r. Były

to dystanse: 800, 1500, 5000, 10000 metrów.

W dziesiątce zawodników międzywojnia znalazł się też Józef Noji. Przewodzi

Konkurencja słynnej sztafety „Lisowczyków”, przy czym Jan Werner, zdobył 2

miejsca na liście. A 3 km z przeszkodami miało jeszcze tuż za listą, Jerzego

Chromika, rekordzistę świata. Tym razem na liście nie ma ani skoczków,

ani miotaczy – sami biegacze, z wyjątkiem Mistrza Olimpijskiego Ziółkowskiego.

I na zakończenie tego tomu przedstawiam pełny wykaz reprezentantów Polski, którzy występowali w barwach Europy w pucharach kontynentalnych.

Tabl. Puchar kontynentalny i udział w nim Polek i Polaków

Rok i miejsce	Liczba drużyn	Miejsce i punkty Europy		Liczba	
		Kobiety	Mężczyźni	Polki	Polacy
1977, Dusseldorf	8	1, 109	4, 111	3	4
1979, Montreal	8	3, 88	2, 112	2	8
1981, Rzym	9	2, 110	1, 147	5	5
1985, Canberra	8	3, 86,9	4, 97,5	4	1
1989, Barcelona	9	4, 89	2, 127	-	1
1992, Hawana	8	2, 94	3, 99	1	-
1994, Londyn	8	1, 111	4, 91	-	-
1998, Johannesburg	8	2, 94	2, 110	-	1
2002, Madryt	9	3, 126	2, 121	2	-
2006, Ateny	9	2, 126	1, 140	1	3
2010, Split	4	1, 429,5		0	3
2014, Marrakesz	4	1, 447,5		2	6
2018, Ostrawa	4	2, 233		5	4

Źródło: dane IAAF z Internetu (<http://www.iaaf.org/mm/document/competitions/...>)

Uwagi. 1. W 2006 r. w rywalizacji uczestniczyła polska drużyna kobieca, zajmując

5 miejsce.

2. W latach od 2010 r. zmieniono system rozgrywek. Punktację ustalono jako

łącną dla kobiet i mężczyzn, ustalono nowe między kontynenty, a w

każdym z nich uczestniczyło po 2 reprezentantów w każdej konkurencji.

Z tabeli wynika , że Europa ma bardzo silną pozycję w lekkoatletyce – i u kobiet i u mężczyzn. Zwłaszcza w ostatnich latach. Ponieważ w 10 rozgrywkach Europę w jednej konkurencji reprezentował tylko 1 przedstawiciel to liczba Polek i Polaków jest znaczna, zwłaszcza w Dusseldorfie, Montrealu, Rzymie, Ostrawie i Marrakeszu.

Oto oni, ich miejsca i wyniki:

1977: 1 miejsce Irena Szewińska 22.71; 1 miejsce Irena Szewińska 49.52; 1 miejsce Grażyna Rabsztyń 12.70; 2 miejsce Irena Szewińska 4 zmiana sztafety 4x400 m (49.8) 3:25.8; 4 miejsce Ryszard Podlas 45.60; 4 miejsce Jan Pusty 13.66; 3 miejsce Jacek Wszół 2.24; 2 miejsce Władysław Kozakiewicz 5.55; 2 miejsce Ryszard Podlas, 2 zmiana sztafeta 4x400 (44.9) 3:02:47 .

1979: 3 miejsce Irena Szewińska 51.15; 1 miejsce Grażyna Rabsztyń 12.67; 4 miejsce Irena Szewińska 4 zmiana sztafety 4x400 (49,8) 3:27.39; 3 miejsce Marian Woronin 10.28; 2 miejsce Leszek Dunecki 20.50; 5 miejsce Jan Pusty 13.88; 2 miejsce Jacek Wszół 2,27; 6 miejsce Grzegorz Cybulski 7.66; 3 miejsce Jerzy Brunner, Leszek Dunecki, Zenon Licznarski, Marian Woronin, sztafeta 4x100 m, 38.85; 2 miejsce Ryszard Podlas 1zmiana sztafeta 4x400 (46.2) 3:00.80 .

1981: 3 miejsce Jolanta Januchta 1:58.32; 4 miejsce Anna Bukis 4:06.72; 3 miejsce Lucyna Langer 12.97; 8 miejsce Genowefa Błaszczak 56.20; 3 miejsce Anna Włodarczyk 6.59; 1 miejsce Bogusław Mamiński 8:19.89; 1 miejsce Jerzy Brunner, Leszek Dunecki, Zenon Licznarski, Marian Woronin, sztafeta 4x100 m, 38.73 .

1985: 4 miejsce Ewa Kasprzyk 23.05; 7 miejsce Genowefa Błaszczak 57.50; 3 miejsce Iwona Pakuła 1zmiana sztafety 4x100 m 43,38; 3 miejsce Ewa Pisiewicz 2 zmiana sztafety 4x100 m 43,38; 3 miejsce Ewa Kasprzyk 4 zmiana sztafety 4x100 m 43,38; 7 miejsce Marian Woronin 10.45 .

1989: dyskwalifikacja Adam Nagórka .

1992: 2 miejsce Małgorzata Rydz 4:18.16 .

1998: 4 miejsce Paweł Januszewski 48.49; 6 miejsce 4 zmiana sztafety

4x400 (45,31) 3:03.95. .

2002: 4 miejsce Grażyna Prokopek , 1 zmiana sztafety 4x400 m (52.5e) 3:29.21 .

2006: 1 miejsce Elżbieta Skolimowska ; 5 miejsce Krzysztof Dąbrowski 46.61; 3
miejsce Marek Plawgo 48.76; 5 miejsce Rafał Wieruszewski 1 zmiana
sztafety 4x400 (46.77) 3:03.90; 5 miejsce Daniel Dąbrowski 3 zmiana
sztafety 4X400 (45.56) 3:03.90.

2010: 2 miejsce Marcin Lewandowski 1:44.81; 2 miejsce Tomasz Majewski 21.22;
4 miejsce Piotr Małachowski 64.20 .

2014: 5 miejsce Renata Pliś 4:08.65; 1 miejsce Anita Włodarczyk 75.21; 3 miejsce
Adam Kszczot 1:45.72; 8 miejsce Krystian Zalewski 8:47.68; 5 miejsce
Paweł Wojciechowski 5.40; 5 miejsce Tomasz Majewski 20.35; 6 miejsce
Robert Urbanek 60.27; 7 miejsce Paweł Fajdek 78.05 .

2018: 2 miejsce Anna Włodarczyk 73.45; 5 miejsce Paulina Guba 18.94; 6 miejsce
Justyna Święty 51.64; 6 miejsce Anna Sabat 2:04.43; 7 miejsce Sofia
Ennaoui 4:22.56; 2 miejsce Marcin Lewandowski 3:40.42; 3 miejsce
Michał Haratyk 21.36; 5 miejsce Michał Rozmys 1:747.05; 6 miejsce
Wojciech Nowicki 71.74.

W jakich w/w konkurencjach były to starty? Zdecydowana większość czytaczy wie to z pewnością. Pozostałym sprawę wyjaśnią informacje w tomie IV, jeśli zostanie wydany, w którym pokusimy się o klasyfikację najlepszych „10” we wszystkich konkurencjach lekkoatletycznych z wyważenia kolejności w okresie 100-lecia PZLA według różnych kryteriów startowych. Czy do tego dojdzie, nie wiadomo. W sumie Polki w barwach Europy wygrywały 5 razy, w tym Irena Szewińska i Grażyna Rabsztyń po 2 razy, a ponadto Elżbieta Skolimowska (jako reprezentantka ekipy polskiej, a nie Europy) i Anita Włodarczyk. Czyli z 4 3 mistrzyni olimpijskie. U mężczyzn było jedno zwycięstwo Bogusława Mamińskiego oraz jedno polskiej sztafety 4x100m . A pozostałe zajęte przez Polki i Polaków miejsca są w zdecydowanej większości bardzo dobre. Czytelnik tego tomu ma szansę by zauważyć, że reprezentanci Polski w okresie 100-lecia uzyskiwali bardzo znaczące wyniki.

Warszawa Maj. 2018 r.

Spis treści (Rozdziały):

1. Wykaz spotkań międzypaństwowych kobiet	3
2. Bilans spotkań kobiet z innymi krajami	12
3. Wykaz spotkań międzypaństwowych mężczyzn	17
4. Bilans spotkań mężczyzn z innymi krajami	24
5. "10" kobiet według wskaźnika wykorzystanych możliwości startowych w poszczególnych konkurencjach	28
6. "10" mężczyzn według wskaźnika wykorzystanych możliwości startowych w poszczególnych konkurencjach	39

Polska lekkoatletyka w startach międzypaństwowych

Tom 2. Wykaz spotkań i bilanse z innymi krajami.

„10” we wszystkich konkurencjach

Stan 31.12.2018 r.

Warszawa 2018

ISBN 978-83906204-2-7

